C/2025/3752

2025.9.17.

P9_TA(2024)0326

A korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedések finanszírozása (SRMR3)

Az Európai Parlament 2024. április 24-i jogalkotási állásfoglalása a 806/2014/EU rendeletnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedések finanszírozása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2023)0226 – C9-0139/2023 – 2023/0111(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(C/2025/3752)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2023)0226),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114 cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0139/2023),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Központi Bank 2023. július 5-i véleményére ([1]),

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2023. július 13-i véleményére ([2]),

— tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0155/2024),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

([1]) HL C 307., 2023.8.31., 19. o.
([2]) HL C 349., 2023.9.29., 161. o.

P9_TC1-COD(2023)0111

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2024. április 24-én került elfogadásra a 806/2014/EU rendeletnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedések finanszírozása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (*)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: intézmények) vonatkozó uniós szanálási keretrendszert a 2008–2009-es globális pénzügyi válságot követően és a Pénzügyi Stabilitási Tanács nemzetközileg elfogadott „A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai" című dokumentumában ([3]) foglaltak alapján hozták létre. Az uniós szanálási keret a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből ([4]) és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletből ([5]) áll. Mindkét jogi aktus az Unióban letelepedett intézményekre és az említett irányelv vagy rendelet hatálya alá tartozó bármely más szervezetre (a továbbiakban: szervezetek) vonatkozik. Az uniós szanálási keretrendszer célja, hogy rendezett módon kezelje az intézmények és szervezetek csődjét, megőrizve az intézmények és szervezetek kritikus funkcióit, miközben elkerüli a pénzügyi stabilitást fenyegető veszélyeket, ugyanakkor védi a betéteseket és az állami forrásokat. Emellett az uniós szanálási keretrendszer a határokon átnyúló válságok összehangolt kezelésére szolgáló harmonizált rendszer létrehozásával, valamint az egyenlő versenyfeltételekkel kapcsolatos problémák elkerülésével elő kívánja mozdítani a bankszektor belső piacának fejlődését.

(1a) A bankunió jelenleg a tervezett három pillér közül csak kettőn alapul, nevezetesen az egységes felügyeleti mechanizmuson és az egységes szanálási mechanizmuson. Ezért nem teljes a harmadik pillér, az európai betétbiztosítási rendszer hiánya miatt. A bankunió kiteljesítése a gazdasági és monetáris unió, valamint a pénzügyi stabilitás szerves részét képezi, különösen azáltal, hogy csökkenti az államok és a bankok pénzügyi helyzetének egymásra hatásából adódó negatív spirál kockázatait.

(*) A szöveg változásai az 1. módosítás elfogadásából erednek. Az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ▌ jel mutatja.

([1]) HL C […]., […]., […]. o.

([2]) HL C […]., […]., […]. o.

([3]) Pénzügyi Stabilitási Tanács: A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai (2014. október 15.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

(2) Több évvel a végrehajtás óta az uniós szanálási keretrendszer a jelenleg alkalmazandó formájában az említett célkitűzések némelyike tekintetében nem éri el a kívánt eredményeket. Míg az intézmények és szervezetek jelentős előrelépést tettek a szanálhatóság felé, és erre a célra jelentős forrásokat különítettek el, különösen a veszteségviselő és feltőkésítési képesség kiépítése, valamint a szanálásfinanszírozási rendszerek feltöltése révén, az uniós szanálási keretrendszert ritkán veszik igénybe. Ehelyett egyes kisebb és közepes méretű intézmények és szervezetek csődjét többnyire nem harmonizált nemzeti intézkedésekkel kezelik. Sajnálatos módon az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók, így a szanálásfinanszírozási rendszerek helyett még mindig az adófizetők pénzét használják fel. Úgy tűnik, hogy ez a helyzet a nem megfelelő ösztönzőkre vezethető vissza. Ezek a nem megfelelő ösztönzők az uniós szanálási keret és a nemzeti szabályok közötti kölcsönhatásból erednek, mivel a közérdek értékelése során alkalmazható széles mérlegelési jogkör gyakorlása nem mindig tükrözi az uniós szanálási keret alkalmazási módja tekintetében meglévő szándékot. Ugyanakkor – a betétekből finanszírozott intézmények betéteseinek veszteségviselési kockázatai miatt – az uniós szanálási keretrendszert kevéssé használták ki annak biztosítására, hogy az említett intézmények, különösen a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek hiányában, a szanálás során külső finanszírozáshoz férhessenek hozzá. Végezetül az a tény, hogy a szanáláson kívüli finanszírozáshoz való hozzáférésre a szanálás esetében alkalmazandóknál kevésbé szigorú szabályok vonatkoznak, az uniós szanálási keret alkalmazásával szemben más megoldások kerültek előtérbe, amelyek gyakran azt eredményezik, hogy az intézmény, illetve a szervezet saját forrásai vagy az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók helyett az adófizetők pénzét veszik igénybe. Ez a helyzet viszont a szétaprózódás kockázatával jár, továbbá az intézmények és szervezetek – különösen a kisebb és közepes méretűek – csődjének kezelése során fennáll az optimálistól elmaradó eredmények kockázata, valamint kockázati tényezőt jelentenek a fel nem használt pénzügyi források alternatív költségei is. Ezért biztosítani kell az uniós szanálási keretrendszer hatékonyabb és következetesebb alkalmazását, valamint azt, hogy ez a rendszer a közérdeket szolgáló ▌***esetekben*** alkalmazható legyen, többek között a kisebb és közepes méretű intézmények esetében.

(3) A 806/2014/EU rendelet 4. cikke értelmében azokat a tagállamokat, amelyek szoros együttműködést alakítottak ki az Európai Központi Bank (EKB) és az illetékes nemzeti hatóságok között, az említett rendelet alkalmazásában részt vevő tagállamnak kell tekinteni. A 806/2014/EU rendelet azonban nem szabályozza részletesen a szanálással kapcsolatos feladatokra vonatkozó szoros együttműködés megkezdésének előkészítési folyamatát. Ezért indokolt e részletszabályok meghatározása.

(4) A szanálás alá vonhatóként nem azonosított leányvállalatok tekintetében az érintett intézmények és szervezetek méretétől és kockázati profiljától, kritikus funkciók meglététől és a csoportszintű szanálási stratégiától függően eltérő intenzitású és összetettségű szanálástervezési munkára van szükség. Az Egységes Szanálási Testület (a továbbiakban: a Testület) számára ezért lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegyék ezeket a tényezőket az ilyen leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések meghatározásakor, és adott esetben egyszerűsített megközelítést alkalmazzanak.

(5) A nemzeti jog alapján felszámolás alatt álló intézmény vagy szervezet végső soron a piacról való kivonulás felé halad, miután megállapítást nyert, hogy az intézmény vagy szervezet fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, és a Testület arra a következtetésre jutott, hogy szanálás nem szolgálja a közérdeket. Ez azt jelenti, hogy nincs szükség csőd esetén kidolgozandó cselekvési tervre, függetlenül attól, hogy az illetékes hatóság már visszavonta-e az érintett intézmény vagy szervezet engedélyét. Ugyanez vonatkozik az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházási stratégia keretében történő átruházása után a fennmaradó, szanálás alatt álló intézményrészre is. Ezért helyénvaló pontosítani, hogy ezekben a helyzetekben nincs szükség szanálási tervek elfogadására.

(6) A Testület jelenleg megtilthat bizonyos nyereségkifizetéseket abban az esetben, ha az intézmény vagy szervezet a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménnyel (MREL) együtt vizsgálva nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt. A jogbiztonság és a Testület által hozott határozatok végrehajtására vonatkozó meglévő eljárásokkal való összhang biztosítása érdekében azonban egyértelműbben meg kell határozni a nyereségkifizetések megtiltásának folyamatában részt vevő hatóságok szerepét. Ezért indokolt előírni, hogy a Testület utasítsa a nemzeti szanálási hatóságot az ilyen nyereségkifizetések megtiltására, és a nemzeti szanálási hatóságnak végre kell hajtania a Testület határozatát. Ezen kívül, bizonyos helyzetekben előfordulhat, hogy az intézménynek vagy a szervezetnek a rá vonatkozó előírás szerint nem ugyanazon az alapon kell megfelelnie az MREL-nek, mint a kombinált pufferkövetelménynek. Ez a helyzet bizonytalanságot teremt a Testület nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatásköre gyakorlásának, valamint az MREL-hez kapcsolódó maximálisan felosztható összeg kiszámításának feltételeit illetően. Ezért elő kell írni, hogy ezekben az esetekben a Testületnek utasítania kell a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy az (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló bizottsági

rendeletből ([6]) eredő kombinált pufferkövetelmény becslése alapján megtiltsanak bizonyos nyereségkifizetéseket. Az átláthatóság és a jogbiztonság biztosítása érdekében a becsült kombinált pufferkövetelményt a Testületnek közölnie kell az intézménnyel vagy szervezettel, amelynek ezt követően e követelményt nyilvánosságra kell hoznia.

(7) A 2014/59/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet meghatározza a szanálási hatóságok által gyakorolandó hatásköröket, amelyek közül néhány nem szerepel a 806/2014/EU rendeletben. Az egységes szanálási mechanizmusban ez bizonytalanságot teremthet azzal kapcsolatban, hogy kinek és milyen feltételek mellett kell gyakorolnia ezeket a hatásköröket. Ezért meg kell határozni, hogy a nemzeti szanálási hatóságoknak a Testület közvetlen felelősségi körébe tartozó szervezetek és csoportok tekintetében milyen módon kell gyakorolniuk bizonyos, kizárólag a 2014/59/EU irányelvben meghatározott hatásköröket. Ezekben az esetekben a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy amennyiben szükségesnek ítéli, utasítsa a nemzeti szanálási hatóságokat e hatáskörök gyakorlására. A Testület számára lehetővé kell tenni különösen olyan utasítás kiadását, amelynek alapján a nemzeti szanálási hatóságok egyrészt kötelezik az intézményt vagy szervezetet arra, hogy részletes nyilvántartást vezessen azokról a pénzügyi szerződésekről, amelyekben az intézmény vagy a szervezet részes fél, illetve, másrészt alkalmazzák a 2014/59/EU irányelv 33a. cikke szerinti, egyes pénzügyi kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskört. Mivel azonban az MREL hatálya alá tartozó intézményekre, szervezetekre és kötelezettségekre is alkalmazandó 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([7]) meghatározott, a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok csökkentésére vonatkozó engedélyek nem teszik szükségessé a nemzeti jogszabályok alkalmazását, a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy ezeket az engedélyeket közvetlenül adja meg az intézményeknek vagy szervezeteknek anélkül, hogy a nemzeti szanálási hatóságokat e hatáskör gyakorlására kellene utasítania.

(8) Az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([8]), az (EU) 2019/877 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([9]) és az (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([10]) átültette az uniós jogba a Pénzügyi Stabilitási Tanács által 2015. november 9-én közzétett, „Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet” (A teljes veszteségviselő képesség keretelvei és feltételei) (TLAC) című nemzetközileg elfogadott dokumentumot, amely az uniós jogban globálisan rendszerszinten jelentős intézményként (G-SII) említett globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozik (a továbbiakban: TLAC-standard). Az (EU) 2019/877 rendelet és az (EU) 2019/879 irányelv szintén módosította a 2014/59/EU irányelvben és a 806/2014/EU rendeletben meghatározott MREL-t. A 806/2014/EU rendelet MREL-re vonatkozó rendelkezéseit és a globálisan rendszerszinten jelentősnek minősülő intézményekre vonatkozó TLAC-standard végrehajtását össze kell hangolni egyes olyan kötelezettségek tekintetében, amelyek felhasználhatók az MREL azon részének teljesítésére, amelyet szavatolótőkével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni. Különösen a bizonyos kizárt kötelezettségekkel egyenrangú kötelezettségeket kell figyelembe venni a szanálás alá vonható szervezetek szavatolótőkéjében és alárendelt leírható instrumentumaiban, amennyiben ezen kizárt kötelezettségek összege a szanálás alá vonható szervezet mérlegében nem haladja meg a szanálás alá vonható szervezet szavatolótőkéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei összegének 5 %-át, és ez a beszámítás nem jár együtt „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvvel kapcsolatos kockázattal.

(9) Az MREL meghatározására vonatkozó szabályok főként az MREL megfelelő szintjének meghatározására összpontosítanak, feltételezve, hogy a hitelezői feltőkésítés az előnyben részesített szanálási stratégia. A 806/2014/EU rendelet azonban lehetővé teszi a Testület számára, hogy más szanálási eszközöket is alkalmazzon, nevezetesen a szanálás alatt álló intézmény tevékenységének magánvásárlóra vagy áthidaló intézményre történő átruházásán alapuló megoldásokat. Ezért meg kell határozni, hogy amennyiben a szanálási terv a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz ***független vagy más szanálási eszközökkel kombinált alkalmazását*** ▌ irányozza elő, a Testületnek az érintett szanálás alá vonható szervezetre vonatkozó MREL szintjét az említett szanálási eszközök sajátosságai, valamint az ezen eszközökkel járó különböző veszteségviselő és feltőkésítési igények alapján kell megállapítania.

([6]) A Bizottság (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. március 26.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálási hatóságok által a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén a szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 104a. cikkében említett követelmények és a kombinált pufferkövetelmények becsléséhez – amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanálás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá – alkalmazandó módszereket részletesen meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 241., 2021.7.8., 1. o.).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/877 rendelete (2019. május 20.) a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 226. o.).

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 296. o.).

(10) A szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó MREL szintje a szanálás során várható veszteségek összegének és annak a feltőkésítési összegnek az együttese, amely lehetővé teszi, hogy a szanálás alá vonható szervezet továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és egy adott időszakban folytassa tevékenységét. Néhány előnyben részesített szanálási stratégia az eszközök, jogok és kötelezettségek, különösen a vagyonértékesítési eszköz átvevőre történő átruházása . Ezekben az esetekben előfordulhat, hogy a feltőkésítési összetevő által elérni kívánt célok nem ugyanolyan mértékben esnek latba, mint a nyílt banki hitelezői feltőkésítés esetében, mivel a Testületnek nem kell biztosítania, hogy a szanálás alá vonható szervezet a szanálási intézkedést követően ismét megfeleljen a szavatolótőke-követelményeknek. Mindazonáltal ezekben az esetekben a veszteségek várhatóan meghaladják a szanálás alá vonható szervezetre vonatkozó szavatolótőke-követelményt. Ezért helyénvaló előírni, hogy az említett szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó MREL szintje továbbra is magában foglaljon egy, a szanálási stratégiával arányos módon kiigazított feltőkésítési összeget.

(11) Amennyiben a szanálási stratégia a ***kizárólag*** hitelezői feltőkésítéstől eltérő szanálási eszközök alkalmazását irányozza elő, az érintett szervezet feltőkésítési szükségletei a szanálást követően általában kisebbek, mint a bank nyílt hitelezői feltőkésítése esetében. Az MREL ilyen esetben történő kalibrálásakor – a feltőkésítési követelmény becslése során – figyelembe kell venni ezt a szempontot. Ezért, az azon szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó MREL szintjének kiigazításakor, amely szervezetek szanálási terve a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz ***független vagy más szanálási eszközökkel kombinált alkalmazását*** irányozza elő, a Testületnek figyelembe kell vennie ezen eszközök jellemzőit, beleértve a magánvásárlóra vagy az áthidaló intézményre történő átruházás várható terjedelmét, az átruházandó instrumentumok típusait, ezen instrumentumok várható értékét és értékesíthetőségét, valamint az előnyben részesített szanálási stratégia kialakítását, beleértve az eszközelkülönítési eszköz kiegészítő alkalmazását is. Mivel a szanálási hatóságnak eseti alapon kell döntenie a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek szanálás során történő esetleges felhasználásáról, és mivel ez a döntés bizonyossággal nem feltételezhető előre, a Testületnek az MREL szintjének meghatározásakor nem szabad figyelembe vennie a betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való potenciális hozzájárulását. ***Ez a megközelítés a morális kockázat valószínűségét is csökkenti azáltal, hogy biztosítja, hogy a szervezetek ne feltételezzék azt, hogy az összes kötelezettségre és a szavatolótőkére vonatkozó 8 %-os célértéket az adott betétbiztosítási rendszerből származó pénzeszközökből fogják finanszírozni.***

(13) Az 1024/2013/EU tanácsi rendelet ([11]) 4. cikke értelmében az EKB hatáskörébe tartozik a korai beavatkozással kapcsolatos felügyeleti feladatok ellátása. Csökkenteni kell a 2014/59/EU irányelvben foglalt korai beavatkozási intézkedések nemzeti jogba való eltérő átültetéséből eredő kockázatokat, és elő kell segíteni, hogy az EKB a korai beavatkozási intézkedések meghozatalára vonatkozó hatáskörét hatékonyan és következetesen alkalmazza. Az említett korai beavatkozási intézkedésekre azért került sor, hogy az illetékes hatóságok orvosolhassák az intézmények vagy szervezetek pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, valamint a lehető legnagyobb mértékben csökkenthessék egy esetleges szanálás kockázatát és hatását. A korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának kiváltó okaival kapcsolatos bizonytalanság és a felügyeleti intézkedésekkel való részleges átfedések miatt azonban ritkán alkalmaztak korai beavatkozási intézkedéseket. A 2014/59/EU irányelv korai beavatkozási intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseinek ezért be kell épülniük a 806/2014/EU rendeletbe, így biztosítva az EKB számára egy egységes és közvetlenül alkalmazandó jogi eszközt, valamint egyszerűsíteni és pontosítani kell az említett korai beavatkozási intézkedések alkalmazási feltételeit. A vezető testület felmentésének feltételeivel és időzítésével, valamint az ügyvivő vagyonfelügyelők kinevezésével kapcsolatos bizonytalanságok eloszlatása érdekében ezeket az intézkedéseket kifejezetten korai beavatkozási intézkedésnek kell tekinteni, és mindegyiket ugyanazon kiváltó okok alapján kell meghozni. Ugyanakkor az EKB számára elő kell írni, hogy egy adott helyzet kezelésére az arányosság elvével összhangban válassza ki a megfelelő intézkedéseket. Annak érdekében, hogy az EKB figyelembe vehesse a reputációs kockázatokat, illetve a pénzmosáshoz vagy az információs és kommunikációs technológiához kapcsolódó kockázatokat, az EKB-nak nemcsak mennyiségi mutatók – például a tőke- vagy likviditási követelmények, a tőkeáttétel szintje, a nemteljesítő hitelek vagy a kitettségek koncentrációja – alapján kell értékelnie a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, hanem minőségi jellegű kiváltó okok alapján is.

([11]) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

(14) Biztosítani kell, hogy a Testület felkészülhessen egy intézmény vagy szervezet esetleges szanálására. Az EKB-nak vagy az illetékes nemzeti hatóságnak ezért kellő időben tájékoztatnia kell a Testületet az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének romlásáról, és a Testületnek rendelkeznie kell előkészítő intézkedések végrehajtásához szükséges hatáskörökkel. Fontos, hogy annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Testület a lehető leggyorsabban reagálhasson egy intézmény vagy szervezet helyzetének romlására, a korai beavatkozási intézkedések előzetes alkalmazása nem lehet feltétele, hogy a Testület intézkedéseket hozzon az intézmény vagy szervezet értékesítésére vonatkozóan, vagy információkat kérjen a szanálási terv aktualizálásához és az értékelés elkészítéséhez. Az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetének romlására való következetes, összehangolt, hatékony és időben történő reagálás, valamint az esetleges szanálásra való megfelelő felkészülés érdekében fokozni kell az EKB, az illetékes nemzeti hatóságok és a Testület közötti együttműködést és koordinációt. Amint egy intézmény vagy szervezet teljesíti a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, az EKB-nak, az illetékes nemzeti hatóságoknak és a Testületnek fokozniuk kell az információcserét, beleértve az ideiglenes információkat is, és közösen kell nyomon követniük az intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetét.

(14a) Amennyiben a Testületnek olyan információkra van szüksége, amelyek szanálási tervek aktualizálásához, egy szervezet esetleges szanálásának előkészítéséhez vagy egy értékelés elvégzéséhez szükségesek, az EKB-nak vagy az érintett illetékes nemzeti hatóságoknak a rendelkezésükre álló mértékben a Testület rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat. Amennyiben ezek az információk még nem állnak az EKB vagy az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére, a Testület és az EKB, vagy az illetékes nemzeti hatóságok összehangoltan együttműködnek a Testület számára szükséges információk beszerzésében. Az együttműködés keretében az illetékes nemzeti hatóságoknak az arányosság elvének kellő figyelembevételével kell összegyűjteniük a szükséges információkat.

(15) Biztosítani kell a Testület és az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság időben történő fellépését és tevékenységük korai összehangolását a kevésbé jelentős, határokon átnyúló tevékenységű csoportok tekintetében, ha egy intézmény vagy szervezet továbbra is működő vállalkozás, de lényeges kockázata van annak, hogy csődbe mehet. Az EKB-nak vagy az érintett illetékes nemzeti hatóságnak ezért a lehető leghamarabb értesítenie kell a Testületet az ilyen kockázatról. Az értesítésben ismertetni kell az EKB vagy érintett illetékes nemzeti hatóság értékelését megalapozó indokokat, valamint át kell tekinteni azokat az alternatív magánszektorbeli intézkedéseket, felügyeleti intézkedéseket vagy korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek az intézmény vagy szervezet csődjének megelőzése érdekében észszerű időn belül rendelkezésre állnak. Az ilyen korai értesítés nem sértheti az annak megállapítására irányuló eljárásokat, hogy teljesülnek-e a szanálás feltételei. Az, hogy az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság előzetesen értesíti a Testületet annak lényeges kockázatáról, hogy egy intézmény vagy szervezet fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, nem lehet feltétele annak, hogy az adott intézmény vagy szervezet tényleges fizetésképtelenségét vagy valószínű fizetésképtelenné válását a későbbiekben megállapítsák. Továbbá, ha egy későbbi szakaszban az intézmény vagy szervezet fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak minősül, és észszerű időkereten belül nincs alternatív megoldás a csőd megelőzésére, a Testületnek döntenie kell arról, hogy hoz-e szanálási intézkedést. Ilyen esetben az adott intézményre vagy szervezetre alkalmazandó szanálási intézkedésről szóló határozat időben történő meghozatala alapvető fontosságú lehet a szanálási stratégia sikeres végrehajtása szempontjából, különösen azért, mert az intézmény vagy szervezet működésébe történő korai beavatkozás hozzájárulhat a stratégia végrehajtásához szükséges megfelelő szintű veszteségviselő képesség és likviditás biztosításához. Ezért indokolt lehetővé tenni a Testület számára, hogy az EKB-val vagy az érintett illetékes nemzeti hatósággal szoros együttműködésben értékelje, hogy mi minősül észszerű időkeretnek az intézmény vagy szervezet csődjének elkerülését célzó alternatív intézkedések végrehajtására. **Az *értékelés során figyelembe kell venni azt is, hogy meg kell őrizni a szanálási hatóság és az érintett szervezet azon képességét, hogy hatékonyan végrehajtsa a szanálási stratégiát, amennyiben erre végül szükség van, de ez nem akadályozhatja meg alternatív intézkedések meghozatalát. Az alternatív intézkedésekre előirányzott időkeretnek különösen olyannak kell lennie, hogy az ne veszélyeztesse a szanálási stratégia esetleges végrehajtásának hatékonyságát.*** A megfelelő időben elérendő eredmény biztosítása és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Testület megfelelően felkészülhessen az intézmény vagy szervezet esetleges szanálására, a Testületnek és az EKB-nak vagy az érintett illetékes nemzeti hatóságnak rendszeresen találkoznia kell, és a Testületnek az ügy körülményeire tekintettel kell döntenie az ülések gyakoriságáról.

(16) A prudenciális követelmények lényeges megsértésének lefedése érdekében tovább kell pontosítani azokat a feltételeket, amelyek alapján megállapítható, hogy az anyavállalatok, ideértve a holdingtársaságokat is, fizetésképtelenek-e vagy valószínűleg fizetésképtelenné válnak-e. Az említett követelmények anyavállalat általi megsértését akkor kell lényegesnek tekinteni, ha a jogsértés a típusát és a mértékét tekintve olyan szintű, hogy – ha egy hitelintézet követte volna el – indokolt lenne, hogy az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 18. cikkével összhangban visszavonja az engedélyt.

(17) A szanálási keretrendszert potenciálisan minden intézményre vagy szervezetre alkalmazni kell, függetlenül annak méretétől és üzleti modelljétől, ***pozitív közérdekű értékeléssel***. Az eredmény biztosítása érdekében meg kell határozni, hogy a fizetésképtelen intézményre vagy szervezetre vonatkozóan milyen kritériumok alapján kell elvégezni a közérdek értékelését. ***E tekintetben egyértelművé kell tenni, hogy a sajátos körülményektől függően az intézmény vagy szervezet bizonyos funkciói kritikusnak tekinthetők, ha azok megszüntetése regionális szinten hatással lenne a pénzügyi stabilitásra vagy a kritikus szolgáltatásokra, különösen akkor, ha a kritikus funkciók helyettesíthetőségét az érintett földrajzi piac határozza meg.***

(18) Annak értékelése során, hogy egy intézmény vagy szervezet szanálása közérdeket szolgál-e, figyelembe kell venni azt a megfontolást, hogy a betétesek védelme jobban biztosított, ha a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeit hatékonyabban használják fel, és ezen rendszereket csak minimális veszteség éri. Ezért a közérdek értékelése során úgy kell tekinteni, hogy – amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás a betétbiztosítási rendszer számára költségesebb lenne – a betétesek védelmére irányuló szanálási célkitűzés a szanálással jobban megvalósítható.

(19) Annak értékelése során, hogy egy intézmény vagy szervezet szanálása közérdeket szolgál-e, lehetőség szerint figyelembe kell venni az ágazat által finanszírozott biztonsági hálókon (szanálásfinanszírozási rendszerek vagy betétbiztosítási rendszerek) keresztül nyújtott finanszírozás és a tagállamok által az adófizetők pénzéből nyújtott finanszírozás közötti különbséget is. A tagállamok által nyújtott finanszírozás nagyobb erkölcsi kockázattal jár, és kevésbé ösztönzi a piaci fegyelmet, ***és csak rendkívüli körülmények esetén szabad megfontolni.*** Ezért a rendkívüli állami pénzügyi támogatás minimalizálására irányuló célkitűzés értékelésekor a Testületnek módot kell találnia arra, hogy a szanálásfinanszírozási rendszereken vagy a betétbiztosítási rendszeren keresztüli finanszírozás elsőbbséget élvezzen a tagállami költségvetési forrásokból származó azonos összegű finanszírozással szemben.

(19a) Amennyiben a nemzeti fizetésképtelenségi és szanálási keretrendszerek ugyanolyan hatékonyan érik el a keretrendszer célkitűzéseit, előnyben kell részesíteni azt a lehetőséget, amely minimálisra csökkenti az adófizetőkre és a gazdaságra jelentett kockázatot. Ez a megközelítés prudens és felelős magatartást biztosít, amely összhangban áll mind az adófizetők érdekeinek, mind pedig a szélesebb értelemben vett gazdasági stabilitás védelmének átfogó céljával.

(19b) Az adófizetők által finanszírozott rendkívüli pénzügyi támogatást – ha egyáltalán – csak kivételes és rendszerszintű jellegű súlyos gazdasági zavar orvoslása érdekében kell nyújtani, mivel ez jelentős terhet ró az államháztartásra, és megzavarja az egyenlő versenyfeltételeket a belső piacon.

(20) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási célok a leghatékonyabb módon valósuljanak meg, a közérdek értékelése eredményeként ***mérlegelni kell,*** hogy a szanálási célok a fizetésképtelen intézmény vagy szervezet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásával a szanálásnál hatékonyabban ***érhetők-e el, és*** nem csak a szanálással azonos mértékben.

(21) A 2014/59/EU irányelv, a 806/2014/EU rendelet és a 2014/49/EU irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok fényében tovább kell pontosítani azokat a feltételeket, amelyek mellett – kivételesen – rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak minősülő, elővigyázatossági jellegű intézkedések tehetők. Az Unión belüli betétbiztosítási rendszerek eltérő jellegéből eredő versenytorzulás minimalizálása érdekében kivételesen lehetővé kell tenni, hogy az ilyen rendszerek – a 2014/49/EU irányelv szerinti követelményeknek megfelelően – megelőző intézkedésként rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak minősülő beavatkozásokat hajtsanak végre, amennyiben a kedvezményezett intézmény vagy szervezet esetében a fizetésképtelenség vagy valószínűleg fizetésképtelenné válás egyik feltétele sem teljesül. Az óvintézkedéseket kellő időben kell meghozni. Az EKB jelenleg azt a megfontolást, hogy egy intézmény vagy szervezet az elővigyázatossági feltőkésítés szempontjából fizetőképes, 12 hónapon át tartó olyan előretekintő értékelés alapján állapítja meg, amelyben azt vizsgálja, hogy az intézmény vagy szervezet képes-e megfelelni az 575/2013/EU rendeletben vagy az (EU) 2019/2033 rendeletben meghatározott szavatolótőke-követelményeknek, illetve a 2013/36/EU irányelvben vagy az (EU) 2019/2034 irányelvben meghatározott kiegészítő szavatolótőke-követelménynek. Ezt az eljárást a 806/2014/EU rendeletben meg kell határozni. Ezen túlmenően az értékvesztett eszközök – többek között a vagyonkezelői eszközök vagy az eszközgarancia-rendszerek – tehermentesítésére irányuló intézkedések eredményesnek és hatékonynak bizonyulhatnak az intézmények és szervezetek esetleges pénzügyi nehézségeit kiváltó okok kezelésében és a csőd megelőzésében, ezért megfelelő óvintézkedéseknek minősülhetnek. Ezért meg kell határozni, hogy ilyen óvintézkedések értékvesztett eszközökre vonatkozó intézkedések formájában is tehetők.

(22) A piaci fegyelem megőrzése, a közpénzek védelme és a verseny torzulásának elkerülése érdekében az óvintézkedések továbbra is kivételt képeznek, és csak a piac súlyos zavarainak kezelésére vagy a pénzügyi stabilitás megőrzésére alkalmazhatók, ***különösen rendszerszintű válság esetén***. Ezenkívül az óvintézkedések nem alkalmazhatók a felmerült vagy valószínű veszteségek kezelésére. A felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségek azonosításának legmegbízhatóbb eszköze az EKB, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([12]) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) vagy az illetékes nemzeti hatóságok által végzett eszközminőség-vizsgálat. Az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak e felülvizsgálat alkalmazásával kell azonosítaniuk a felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségeket, amennyiben a felülvizsgálat észszerű időn belül elvégezhető. Amennyiben ez nem lehetséges, az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak a fennálló körülmények között megvalósítható legmegbízhatóbb módon kell azonosítaniuk a felmerült vagy valószínűleg felmerülő veszteségeket, adott esetben helyszíni ellenőrzések alapján.

(23) Az elővigyázatossági feltőkésítés célja azon életképes intézmények és szervezetek támogatása, amelyekről megállapították, hogy a közeljövőben valószínűleg átmeneti nehézségekkel szembesülnek, és ezáltal helyzetük további romlásának megakadályozása. Annak érdekében, hogy ne részesülhessenek állami támogatásban olyan vállalkozások, amelyek a támogatás nyújtásakor már nem nyereségesek, a szavatolótőke-instrumentumok vagy más tőkeinstrumentumok megszerzésével vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában tett óvintézkedések nem haladhatják meg azt a mértéket, amely a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat szerinti kedvezőtlen forgatókönyvben azonosított tőkehiány fedezéséhez szükséges. A közfinanszírozást végső soron meg kell szüntetni, ezért az említett óvintézkedéseknek időben korlátozottnak kell lenniük, és egyértelmű ütemtervet kell tartalmazniuk a kivezetésükre vonatkozóan (***„az óvintézkedések exitstratégiája”***). A lejárat nélküli instrumentumokat, beleértve az elsődleges alapvető tőkét is, csak kivételes körülmények között és bizonyos mennyiségi korlátok mellett szabad alkalmazni, mivel jellegüknél fogva nem felelnek meg az átmeneti intézkedés feltételeinek.

(24) Óvintézkedések útján csak akkora összegű finanszírozást szabad nyújtani, amelyre az intézménynek vagy szervezetnek annak érdekében van szüksége, hogy a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat során meghatározott kedvezőtlen forgatókönyv-esemény bekövetkeztekor meg tudja őrizni a fizetőképességét. Értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló óvintézkedések esetében a finanszírozásban részesülő intézmény vagy szervezet számára lehetővé kell tenni, hogy az adott összeget az átruházott eszközök veszteségeinek fedezésére vagy tőkeinstrumentumok megszerzésével kombinálva használja fel, feltéve, hogy nem lépi túl az azonosított hiány teljes összegét. Biztosítani kell továbbá, hogy az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló óvintézkedések megfeleljenek az állami támogatásokra vonatkozó hatályos szabályoknak és a bevált gyakorlatoknak, helyreállítsák az intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességét, továbbá alkalmazásukkal az állami támogatás a szükséges minimumra korlátozódjon, és elkerülhető legyen a verseny torzulása. Ezen okok miatt az érintett hatóságoknak az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában hozott óvintézkedések esetében figyelembe kell venniük a konkrét iránymutatást, beleértve az eszközkezelő társaságokra ([13]) vonatkozó tervezetet és a ([14]) szóló közleményt. Az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló óvintézkedéseknek is elsődlegesen mindig átmeneti jellegűnek kell lenniük. Az érintett intézmény vagy szervezet értékvesztett eszközeivel kapcsolatban egy meghatározott időszakra nyújtott állami garanciák várhatóan jobban biztosítják az átmenetiségi feltételnek való megfelelést, mint az ilyen eszközök államilag támogatott szervezetre történő átruházása. Annak biztosítása érdekében, ***hogy a támogatásban részesülő intézmények megfeleljenek a támogatási intézkedés feltételeinek, az EKB-nak vagy az illetékes nemzeti hatóságoknak korrekciós tervet kell kérniük a kötelezettségvállalásaikat nem teljesítő hitelintézetektől. Amennyiben az EKB vagy egy illetékes nemzeti hatóság úgy véli, hogy a helyreállítási tervben szereplő intézkedések nem képesek az intézmény hosszú távú életképességének elérésére, vagy ha az intézmény nem felelt meg a helyreállítási tervnek, az EKB-nak vagy az érintett illetékes nemzeti hatóságnak a 806/2014/EU rendelet 18. cikkével összhangban értékelnie kell, hogy az intézmény csődhelyzetben van-e vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik-e.***

(25) Fontos, hogy a Testület gyorsan és időben szanálási intézkedést hozzon, amennyiben az ilyen intézkedés keretében állami támogatásra vagy az ESZA-ból nyújtott támogatásra kerül sor. Ezért lehetővé kell tenni a Testület számára, hogy még azelőtt elfogadja az érintett szanálási programot, hogy a Bizottság megvizsgálta volna, hogy az ilyen támogatás összeegyeztethető-e a belső piaccal. Annak érdekében azonban, hogy ilyen forgatókönyv esetén biztosított legyen a belső piac megfelelő működése, az állami támogatással vagy az ESZA-ból nyújtott támogatással járó szanálási programok esetében a támogatást végső soron továbbra is a Bizottságnak kell jóváhagynia. Annak érdekében, hogy a Bizottság a lehető leghamarabb értékelni tudja, hogy az ESZA-ból nyújtott támogatás összeegyeztethető-e az egységes piaccal, valamint, hogy biztosítani lehessen a zökkenőmentes információáramlást, rendelkezni kell arról is, hogy a Testület és a Bizottság haladéktalanul ossza meg az ESZA-ból nyújtott támogatás lehetséges felhasználásával kapcsolatos valamennyi szükséges információt, valamint konkrét szabályokat kell megállapítania arra vonatkozóan, hogy a Testületnek mikor és milyen információkat kell a Bizottság rendelkezésére bocsátania annak érdekében, hogy a Bizottság elkészíthesse az ESZA-ból nyújtott támogatás piaci összeegyeztethetőségéről szóló értékelést.

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).
([13]) COM(2018)0133.
([14]) COM(2020)0822.

(26) A szanálás alá vonásra vonatkozó eljárás hasonló a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazására vonatkozó döntési eljáráshoz. Ezért, amikor a Testület, illetve adott esetben az EKB vagy az illetékes nemzeti hatóság értékeli, hogy fennállnak-e egyrészt a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásának, másrészt a szanálási program elfogadásának feltételei, indokolt a feladataik összehangolása.

(27) Lehetséges, hogy arra a szanálás alá vonható szervezetre, amely a szanálás alá vonható csoport vezetője, szanálási intézkedést kell alkalmazni, míg az ugyanazon csoporthoz tartozó másik szervezet esetében leírási és átalakítási hatáskörök gyakorlása indokolt. Az ilyen szervezetek közötti kölcsönös függőségek, többek között a helyreállítandó konszolidált tőkekövetelmények megléte, valamint a veszteségek vonatkozásában az upstream, a tőkeigény szempontjából pedig a downstream mechanizmusok aktiválásának szükségessége megnehezítheti az egyes szervezetek veszteségviselési és feltőkésítési igényeinek külön-külön történő értékelését, és ezáltal az egyes szervezetek esetében leírandó és átalakítandó összegek meghatározását. Ezért ezekben a helyzetekben meg kell határozni a tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására és átalakítására vonatkozó hatáskör alkalmazására vonatkozó eljárást, amelynek során a Testületnek figyelembe kell vennie az említett kölcsönös függőségeket. E célból, amennyiben az egyik szervezet teljesíti a leírási és átalakítási hatáskör alkalmazási feltételeit, míg egy ugyanazon csoporthoz tartozó másik szervezet teljesíti a szanálási feltételeket, a Testületnek mindkét szervezetre kiterjedő szanálási programot kell elfogadnia.

(28) A jogbiztonság növelése érdekében, valamint tekintettel a jövőbeli bizonytalan eseményekből – többek között a szanálás időpontjában folyamatban lévő jogviták kimeneteléből – eredő kötelezettségek potenciális jelentőségére, meg kell határozni, hogy az említett kötelezettségeket a hitelezői feltőkésítés alkalmazása tekintetében milyen módon kell kezelni. E tekintetben a számviteli szabályokban, és különösen az 1126/2008/EK bizottsági rendelettel ([15]) elfogadott IAS 37 nemzetközi számviteli standardban megállapított számviteli szabályokat kell irányadónak tekinteni. Ennek alapján a szanálási hatóságoknak különbséget kell tenniük a céltartalékok és a függő kötelezettségek között. A céltartalékok a pénzeszközök valószínű kiáramlásához kapcsolódó, megbízhatóan megbecsülhető kötelezettségek. A függő kötelezettségek nincsenek megjelenítve számviteli kötelezettségként, mivel olyan kötelemhez kapcsolódnak, amely a becslés időpontjában nem tekinthető valószínűnek, vagy nem becsülhető meg megbízhatóan.

(29) A céltartalékok számviteli kötelezettségek, ezért elő kell írni, hogy azokat az egyéb kötelezettségekkel azonos módon kell kezelni. A céltartalékoknak hitelezői feltőkésítésbe bevonhatónak kell lenniük, kivéve, ha megfelelnek a hitelezői feltőkésítés hatálya alóli kizárásra vonatkozó konkrét kritériumok valamelyikének. Tekintettel arra, hogy ezek a céltartalékok a szanálás során relevánsak lehetnek, valamint a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazásának bizonyossága érdekében elő kell írni, hogy a céltartalékok a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek részét képezik, és hogy ennek következtében a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazandó rájuk.

(30) A számviteli elvek szerint a függő kötelezettségek nem jeleníthetők meg kötelezettségként, ezért a hitelezői feltőkésítés tekintetében nem vehetők figyelembe. Biztosítani kell azonban, hogy egy, a szanálás időpontjában valószínűtlen vagy megbízhatóan meg nem becsülhető eseményből esetlegesen eredő függő kötelezettség ne rontsa a szanálási stratégia és különösen a hitelezői feltőkésítés hatékonyságát. E cél elérése érdekében az értékelőnek a szanálás céljából végzett értékelés részeként értékelnie kell a szanálás alatt álló intézmény vagy szervezet mérlegében szereplő függő kötelezettségeket, és a legjobb tudása szerint számszerűsítenie kell e kötelezettségek potenciális értékét. Annak érdekében, hogy a szanálási eljárást követően az intézmény vagy szervezet megfelelő ideig fenn tudja tartani a piaci bizalmat, az értékelőnek figyelembe kell vennie ezt a potenciális értéket azon összeg meghatározásakor, amellyel a szanálás alatt álló intézmény tőkemegfelelési mutatóinak helyreállítása érdekében a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani. A szanálási hatóságnak különösen olyan mértékben kell alkalmaznia a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átalakítását, hogy a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítése kellő mértékű legyen azon potenciális veszteségek fedezésére, amelyeket egy valószínűtlen esemény miatt esetlegesen felmerülő kötelezettség okozhat. A leírandó vagy átalakítandó összeg értékelésekor a szanálási hatóságnak számos tényező alapján gondosan mérlegelnie kell a potenciális veszteségnek a szanálás alatt álló intézményre gyakorolt hatását, beleértve az esemény bekövetkezésének valószínűségét, a bekövetkezésének időkeretét és a függő kötelezettség összegét.

([15]) A Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról (HL L 320., 2008.11.29., 1. o.).

(31) Bizonyos körülmények között, miután az Egységes Szanálási Alap az intézmény vagy szervezet szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállományának legfeljebb 5 %-át kitevő hozzájárulást nyújtott, a Testület a szanálási intézkedést kiegészítő finanszírozási források bevonásával tovább támogathatja. Pontosabban meg kell határozni, hogy az Egységes Szanálási Alap milyen körülmények között nyújthat további támogatást abban az esetben, ha már teljes egészében leírták vagy átalakították az összes olyan kötelezettséget, amely a kielégítési sorrendben hátrébb sorolt, mint a hitelezői feltőkésítésből kötelezően vagy a mérlegelési jogkör alkalmazásával ki nem zárt betétek.

(32) A szanálás sikere attól függ, hogy a Testület időben hozzáfér-e a hatáskörébe tartozó intézményektől és szervezetektől, valamint a közintézményektől és hatóságoktól származó releváns információkhoz. Ezzel összefüggésben lehetővé kell tenni, hogy a Testület ne csak azokhoz az információkhoz férhessen hozzá, amelyekkel az EKB az 1024/2013/EU rendelet szerinti felügyeleti hatóságként rendelkezik, hanem azokhoz a statisztikai jellegű információkhoz is, amelyeket az EKB a központi banki funkciója keretében gyűjtött. A 2533/98/EK tanácsi rendelet ([16]) értelmében a Testületnek biztosítania kell a bizalmas statisztikai adatok fizikai és logikai védelmét, és engedélyt kell kérnie az EKB-tól arra, hogy az adatokat továbbadhassa, amennyiben arra a feladatainak végrehajtásához esetlegesen szüksége van. Mivel az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([17]) alapján létrehozott központi automatizált mechanizmusok birtokában lévő, azon ügyfelek számára vonatkozó információ, amelyek esetében az intézmény vagy a szervezet az egyetlen vagy a fő banki partner, szükséges lehet a közérdek értékelésének elvégzéséhez, a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy ezeket az információkat eseti alapon megkapja. Meg kell határozni azt a pontos időpontot is, amikor a Testület közvetett módon hozzáférhet az információkhoz. Különösen abban az esetben, ha a releváns információk olyan intézmény vagy hatóság rendelkezésére állnak, amely a Testület információkérése esetén köteles együttműködni a Testülettel, az ilyen intézménynek vagy hatóságnak az említett információkat a Testület rendelkezésére kell bocsátania. Amennyiben az adott időpontban az információ nem áll rendelkezésre, függetlenül annak okától, a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy az információval rendelkező természetes vagy jogi személytől megszerezze ezt az információt, vagy a nemzeti szanálási hatóságokon keresztül vagy – e hatóságok tájékoztatását követően –közvetlenül. A Testület számára azt is lehetővé kell tenni, hogy meghatározza a pénzügyi szervezetek által nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó eljárást és formát, annak biztosítása érdekében, hogy az említett információ az igényeinek leginkább megfelelő legyen, beleértve a virtuális adatszobákat is. Emellett, a Testület számára releváns és a rá ruházott feladatok ellátásához szükséges adatok birtokában levő valamennyi szervezettel való lehető legszélesebb körű együttműködés biztosítása, valamint az intézményekhez és szervezetekhez intézett kérelmek megkettőzésének elkerülése érdekében azoknak a közintézményeknek és hatóságoknak a köre, amelyekkel a Testületnek együtt kell működnie, valamint ellenőriznie kell az információk rendelkezésre állását és információkat kell cserélnie, ki kell, hogy terjedjen a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjaira, az érintett betétbiztosítási rendszerekre, az Európai Rendszerkockázati Testületre, az európai felügyeleti hatóságokra és az Európai Stabilitási Mechanizmusra. Végezetül, annak biztosítása érdekében, hogy szükség esetén időben sor kerülhessen az Egységes Szanálási Alapot érintő pénzügyi megállapodások útján történő beavatkozásra, a Testületnek haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot és az EKB-t, amint úgy ítéli meg, hogy szükség lehet ilyen pénzügyi megállapodások aktiválására, továbbá a Bizottság és az EKB rendelkezésére kell bocsátania az ilyen pénzügyi megállapodásokkal kapcsolatos feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt.

(33) A 2014/59/EU irányelv 86. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az irányelv hatálya alá tartozó intézményekkel és szervezetekkel szemben csak a szanálási hatóság kezdeményezésére indítható rendes fizetésképtelenségi eljárás, és az intézményt vagy szervezetet rendes fizetésképtelenségi eljárás alá helyező határozatot csak a szanálási hatóság hozzájárulásával lehet meghozni. Ez a rendelkezés nem tükröződik a 806/2014/EU rendeletben. A 806/2014/EU rendeletben meghatározott feladatmegosztással összhangban a nemzeti szanálási hatóságoknak konzultálniuk kell a Testülettel, mielőtt a 2014/59/EU irányelv 86. cikkének (1) bekezdésével összhangban eljárnának a Testület közvetlen felelőssége alá tartozó intézmények és szervezetek tekintetében.

(34) A Testület alelnökének tisztségére vonatkozó kiválasztási kritériumok megegyeznek a Testület elnökének és egyéb, teljes munkaidőben foglalkoztatott tagjainak kiválasztására vonatkozó kritériumokkal. Ezért indokolt a Testület alelnöke számára is ugyanazokat a szavazati jogokat biztosítani, mint amelyekkel a Testület elnöke és teljes munkaidőben foglalkoztatott tagjai rendelkeznek.

I

([16]) A Tanács 2533/98/EK rendelete (1998. november 23.) az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről (HL L 318., 1998.11.27., 8. o.).

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

(36) Annak érdekében, hogy a Testület a plenáris ülésén előzetesen értékelhesse az előzetes költségvetés-tervezetet, mielőtt az elnök előterjeszti annak végleges tervezetét, meg kell hosszabbítani azt az időszakot, amelyen belül az elnök előterjesztheti a Testület éves költségvetésére vonatkozó első javaslatot.

(37) Az Egységes Szanálási Alapnak a 806/2014/EU rendelet 69. cikkének (1) bekezdésében említett kezdeti felhalmozási időszakát követően az Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközei kismértékben a célszint alá csökkenhetnek, különösen a biztosított betétek növekedése miatt. Az ilyen körülmények között valószínűleg lehívásra kerülő előzetes hozzájárulások összege tehát vélhetően alacsony. Előfordulhat tehát, hogy bizonyos években az ilyen előzetes hozzájárulások összege már nem áll arányban a beszedésük költségével. A Testület számára ezért lehetővé kell tenni, hogy az előzetes hozzájárulások beszedését ***legfeljebb három évvel*** elhalaszthassa mindaddig, amíg a beszedendő összeg arányos nem lesz a beszedési eljárás költségével, feltéve, hogy ez a halasztás nem befolyásolja lényegesen a Testületnek az Egységes Szanálási Alap alkalmazására vonatkozó képességét.

(38) A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások az Egységes Szanálási Alap rendelkezésre álló pénzügyi eszközök közé tartoznak. Ezért meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek mellett e fizetési kötelezettségvállalások lehívhatók, valamint – ha egy intézményre vagy szervezetre már nem vonatkozik az Egységes Szanálási Alaphoz való hozzájárulási kötelezettség – a kötelezettségvállalások megszüntetésére alkalmazandó eljárást. Ezen túlmenően a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak a beszedendő előzetes hozzájárulások teljes összegén belüli arányával kapcsolatos nagyobb átláthatóság és nagyobb bizonyosság biztosítása érdekében a Testületnek ezt a részt – az alkalmazandó korlátokra is figyelemmel – évente meg kell határoznia.

(39) Az Egységes Szanálási Alaphoz nyújtható rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális éves összege jelenleg az előzetes hozzájárulások összegének háromszorosára korlátozódik. A 806/2014/EU rendelet 69. cikkének (1) bekezdésében említett kezdeti felhalmozási időszakot követően az ilyen előzetes hozzájárulások – az Egységes Szanálási Alap alkalmazásán kívüli körülmények között – csak a biztosított betétek szintjének változásaitól függnek, és ezért valószínűleg kis mértékűek lesznek. Ha a rendkívüli utólagos hozzájárulások maximális összegét az előzetes hozzájárulásokra alapozzuk, az drasztikusan korlátozhatja az Egységes Szanálási Alap utólagos hozzájárulások beszedésére irányuló lehetőségét, ezáltal csökkentve intézkedési képességét. Ennek elkerülése érdekében más határértéket kell megállapítani, és a rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális összegét az Egységes Szanálási Alap célszintjének háromszor egynyolcadában kell megállapítani.

(40) Az Egységes Szanálási Alap felhasználható a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazásának támogatására, amelynek során szanálási alatt álló intézmény eszközeit, jogait és kötelezettségeit átruházzák az átvevőre. Ebben az esetben a Testületnek az intézmény vagy szervezet fennmaradó részével szemben – annak rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő későbbi felszámolása során – követelése lehet. Ez akkor fordulhat elő, ha az Egységes Szanálási Alapot olyan veszteségekkel kapcsolatban alkalmazzák, amelyeket a hitelezők egyébként viselnének, többek között az eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó garanciák vagy az átruházott eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezése formájában. Annak biztosítása érdekében, hogy a fennmaradó intézmény vagy szervezet részvényesei és hitelezői ténylegesen viseljék a szanálás alatt álló intézmény veszteségeit, és a fizetésképtelenségi eljárásban nagyobb eséllyel teljesülhessenek a Testületet illető visszafizetések, a Testületnek a fennmaradó intézménnyel vagy szervezettel szembeni említett követeléseit, valamint a Testület észszerű költségeiből eredő követeléseket a fizetésképtelenségi eljárásban ugyanolyan kielégítési sorrendben kell kezelni, mint az egyes részt vevő tagállamok nemzeti szanálásfinanszírozási rendszereinek követeléseit, amelyeknek a betétek és a betétbiztosítási rendszerek követelései előtt kell állniuk. Mivel a részvényeseknek és hitelezőknek az Egységes Szanálási Alapból a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv megsértése miatt kifizetett kártérítések célja a szanálási intézkedés eredményeinek kompenzálása, e kompenzációk miatt a Testületnek nem keletkezhet követelése.

(41) Mivel a 806/2014/EU rendeletnek a betétbiztosítási rendszerek által a szanálásban esetlegesen betöltött szerepre vonatkozó egyes rendelkezései hasonlóak a 2014/59/EU irányelv rendelkezéseihez, a 2014/59/EU irányelv említett rendelkezéseit módosító rendelkezéseknek [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a 2014/59/EU irányelvet módosító irányelv számát] a 806/2014/EU rendeletben is tükröződniük kell.

(42) Az átláthatóság kulcsfontosságú a piac integritásának, a piaci fegyelemnek és a befektetők védelmének biztosításához. Annak biztosítása érdekében, hogy a Testület képes legyen a nagyobb átláthatóságra irányuló erőfeszítések előmozdítására és az azokban való részvételre, lehetővé kell tenni, hogy a Testület közzétegye a saját elemzései, értékelései és meghatározásai – többek között a szanálhatósági értékelései – eredményeként kapott információkat, amennyiben az ilyen közzététel pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból nem veszélyezteti a közérdek védelmét, és ha a közzétételhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik.

(43) Ezért a 806/2014/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

(44) A következetesség biztosítása érdekében a 806/2014/EU rendelet azon módosításait, amelyek hasonlóak a 2014/59/EU irányelv módosításaihoz … [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a 2014/59/EU irányelvet módosító irányelv számát], a … [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a 2014/59/EU irányelvet módosító irányelv számát] átültetési időpontjától, azaz... [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító rendelet hatálybalépésétől számított 18 hónap]-tól/-től kell alkalmazni. Nem indokolt azonban késleltetni a 806/2014/EU rendelet azon módosításainak alkalmazását, amelyek kizárólag az Egységes Szanálási Mechanizmus működésével kapcsolatosak. Ezért ezeket a módosításokat … [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = az e módosító rendelet hatálybalépésének dátumát követő 1 hónap]-tól/-től kell alkalmazni.

(45) Mivel ezen rendelet céljait, nevezetesen az intézményekre és szervezetekre vonatkozó helyreállítási és szanálási keretrendszer eredményességének és hatékonyságának javítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani azon kockázatok miatt, amelyeket az eltérő nemzeti megközelítések jelenthetnek az egységes piac integritására nézve, az Unió szintjén azonban a már megállapított uniós szabályok módosításával e célok jobban megvalósíthatók, az Unió – az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően – intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 806/2014/EU rendelet módosításai

A 806/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

   a) a 24a. pont helyébe a következő szöveg lép:

      „24a. »szanálás alá vonható szervezet«: valamely részt vevő tagállamban letelepedett jogi személy, amelyet a Testület vagy a nemzeti szanálási hatóság e rendelet 8. cikkével összhangban olyan szervezetként azonosított, amellyel kapcsolatban a szanálási terv szanálási intézkedésről rendelkezik;”

   b) a szöveg a következő 24d. és 24e. ponttal egészül ki:

      „(24d) »nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 134. pontjában meghatározott nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

      (24e) »globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 136. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet;”

   c) a 49. pont helyébe a következő szöveg lép:

      „(49) »hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek«: a 2. cikkben említett szervezet azon kötelezettségei, beleértve a számviteli céltartalékokat is, valamint elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak nem minősülő azon tőkeinstrumentumai, amelyek a 27. cikk (3) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazási köréből;”.

2. A 4. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

   „(1a) A tagállamok a lehető leghamarabb tájékoztatják a Testületet az 1024/2013/EU rendelet 7. cikke szerinti, az EKB-val való szoros együttműködésre irányuló kérésükről.

   Az 1024/2013/EU rendelet 7. cikke szerinti értesítést követően és a szoros együttműködés kialakítása előtt a tagállamok minden olyan információt megadnak a területükön letelepedett szervezetekre és csoportokra vonatkozóan, amelyre a Testületnek szüksége lehet az e rendelettel és a megállapodással rá ruházott feladatok előkészítéséhez.”

3. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés negyedik albekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az e bekezdésben említett feladatok teljesítése során a nemzeti szanálási hatóságok e rendelet vonatkozó rendelkezéseit alkalmazzák. Az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (5) bekezdésében, a 8. cikk (6), (8), (12) és (13) bekezdésében, a 10. cikk (1)–(10) bekezdésében, a 10a. cikkben, a 11–14. cikkben, a 15. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, a 16. cikkben, a 18. cikk (1), (1a), (2) és (6) bekezdésében, a 20. cikkben, a 21. cikk (1)–(7) bekezdésében, a 21. cikk (8) bekezdésének második albekezdésében, a 21. cikk (9) és (10) bekezdésében, a 22. cikk (1), (3) és (6) bekezdésében, a 23. és 24. cikkben, a 25. cikk (3) bekezdésében, a 27. cikk (1)–(15) bekezdésében, a 27. cikk (16) bekezdése második albekezdésének második mondatában, harmadik albekezdésében, negyedik albekezdésének első, harmadik és negyedik mondatában, valamint a 32. cikkben a Testületre történő hivatkozásokat – az e bekezdés első albekezdésében említett csoportok és szervezetek tekintetében – a nemzeti szanálási hatóságokra történő hivatkozásoknak kell tekinteni.";

b) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a „12. cikk (2) bekezdése" szövegrész helyébe a „12. cikk (3) bekezdése" szövegrész lép;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdésben említett értesítés hatálybalépését követően a részt vevő tagállamok dönthetnek úgy, hogy a területükön letelepedett, a (2) bekezdésben említettektől eltérő szervezetekkel és csoportokkal kapcsolatos feladatok ellátásáért viselt felelősséget vissza kell adni a nemzeti szanálási hatóságoknak, amely esetben az első albekezdés már nem alkalmazandó. Azok a tagállamok, amelyek élni kívánnak ezzel a lehetőséggel, értesítik erről a Testületet és a Bizottságot. Ez az értesítés az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba."

4. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Testület utasíthatja a nemzeti szanálási hatóságokat a 2014/59/EU irányelv 10. cikkének (8) bekezdésében említett hatáskörök gyakorlására. A nemzeti szanálási hatóságoknak az e rendelet 29. cikkének megfelelően kell végrehajtaniuk a Testület utasításait.";

aa) a (9) bekezdés első albekezdése a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„aa) adott esetben azon okok részletes ismertetése, amelyek alapján megállapítható, hogy egy intézmény felszámolás alá vont szervezetnek minősül, beleértve annak ismertetését, hogy a szanálási hatóság hogyan jutott arra a következtetésre, hogy az intézménynél kritikus funkciók hiányoznak;"

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ja) annak leírása, hogy a különböző szanálási stratégiák hogyan tudnák a legjobban elérni a 14. cikkben meghatározott szanálási célkitűzéseket;"

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„pa) a természetes személyek, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások biztosított betéteinek és biztosítható betéteinek részletes és számszerűsített jegyzéke.";

b) a (10) bekezdés a következő ***albekezdésekkel*** egészül ki:

„Az első albekezdés b) pontjában említett, szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések azonosításakor a Testület ***az érintett nemzeti szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően*** egyszerűsített megközelítést alkalmazhat, amennyiben ez a megközelítés nem befolyásolja negatívan a csoport szanálhatóságát, figyelembe véve a leányvállalat méretét, kockázati profilját, a kritikus funkciók hiányát és a csoportszintű szanálási stratégiát.

A csoportszintű szanálási terv azt is meghatározza, hogy a szanálás alá vonható csoporton belüli, a szanálás alá vonható szervezettől eltérő szervezetek felszámolás alá vonható szervezetnek minősülnek-e. A Testület által relevánsnak ítélt egyéb tényezők sérelme nélkül a kritikus funkciókat ellátó szervezetek nem minősülnek felszámolás alá vonható szervezetnek.";

ba) a (11) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„aa) azon okok részletes ismertetése, amelyek alapján megállapítható, hogy egy csoporthoz tartozó szervezet felszámolás alá vonható szervezetnek minősül, beleértve annak ismertetését, hogy a szanálási hatóság hogyan jutott arra a következtetésre, hogy az intézménynél kritikus funkciók hiányoznak, és annak leírása, hogy a szervezet teljes kockázati kitettségértékének és működési jövedelmének a csoport teljes kockázati kitettségértékében és működési jövedelmében való arányát, valamint a csoporthoz tartozó vállalkozás tőkeáttételi mutatóját a csoporttal összefüggésben hogyan vették figyelembe;”

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(14) A Testület nem fogadhat el szanálási terveket az (1) bekezdésben említett szervezetekre és csoportokra vonatkozóan, amennyiben a 22. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni, ***vagy ha a szervezet vagy csoport ellen a 2014/59/EU irányelv 32b. cikke szerinti alkalmazandó nemzeti joggal összhangban fizetésképtelenségi eljárást indítottak.”***

5. a 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés negyedik albekezdésében az „első albekezdésben” szövegrész helyébe a „harmadik albekezdésben” szöveg lép;

b) a (7) bekezdésben az „intézménynek vagy az anyavállalatnak címzett” szövegrész helyébe az „a szervezetnek vagy az anyavállalatnak címzett” szöveg, az „intézmény üzleti modelljére gyakorolt hatást” szövegrész helyébe pedig „a szervezet vagy a csoport üzleti modelljére gyakorolt hatást” szöveg lép;

c) a (10) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdésben az „intézmény” szó helyébe az „érintett szervezet” kifejezés lép;

ii. a harmadik albekezdésben az „intézményre” szó helyébe a „szervezetre” szó lép;

iii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az érintett szervezet által javasolt intézkedések hatékonyan csökkentik vagy kiküszöbölik a szanálhatóság akadályait, a Testület az EKB-val vagy az érintett illetékes nemzeti hatósággal és adott esetben a kijelölt makroprudenciális hatósággal folytatott konzultációt követően határozatot hoz. A határozatban jelezni kell, hogy a javasolt intézkedések hatékonyan csökkentik vagy kiküszöbölik a szanálhatóság akadályait, és utasítani kell a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy kötelezzék az intézményt, az anyavállalatot vagy az érintett csoport bármely leányvállalatát a javasolt intézkedések végrehajtására.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(13a) A szanálási hatóságnak minden szanálástervezési ciklus végén közzé kell tennie egy anonimizált listát, amely összesített formában bemutatja a szanálhatóság minden azonosított lényeges akadályát és az azok kezelésére irányuló releváns intézkedéseket. A 88. cikkben megállapított szakmai titoktartási rendelkezéseket kell alkalmazni.”

6. A 10a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a szervezet abban a helyzetben van, hogy egyszerre teljesíti a kombinált pufferkövetelményt és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett minden követelményt, de az az e rendelet 12d. és 12e. cikkében említett követelményekkel együtt vizsgálva nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt, amennyiben azt az e rendelet 12a. cikke (2) bekezdésének a) pontjának megfelelően számítják ki, akkor a Testületnek hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban annak megtiltására utasítsa a nemzeti szanálási hatóságot, hogy a szervezet több nyereséget fizessen ki a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményhez kapcsolódó, az e cikk (4) bekezdésének megfelelően számított maximálisan felosztható összegnél (M-MDA) az alábbi intézkedések bármelyike révén:”;

b) a cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben valamely szervezet esetében a kombinált pufferkövetelményt nem ugyanazon az alapon kell meghatározni, mint amely alapján a szervezetnek meg kell felelnie a 12d. és 12e. cikkben említett követelményeknek, úgy a Testületnek az e cikk (1)–(6) bekezdésének alkalmazásakor a kombinált pufferkövetelménynek az (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (*) szerinti becslését kell alapul vennie. A 2013/36/EU irányelv 128. cikkének negyedik bekezdése alkalmazandó.

A Testület az első albekezdésben említett becsült kombinált pufferkövetelményt belefoglalja az e rendelet 12d. és 12e. cikkében említett követelményeket meghatározó határozatába. A szervezetnek a becsült kombinált pufferkövetelményt a 2014/59/EU irányelv 45i. cikke (3) bekezdésében említett információkkal együtt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie.

_____

(*) A Bizottság (EU) 2021/1118 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. március 26.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálási hatóságok által a szanálás alá vonható csoport konszolidált szintjén a szanálás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 104a. cikkében említett követelmények és a kombinált pufferkövetelmények becsléséhez – amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanálás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá – alkalmazandó módszereket részletesen meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 241., 2021.7.8., 1. o.).”

7. A 12. cikk a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A Testület felel az 575/2013/EU rendelet 77. cikkének (2) bekezdésében és 78a. cikkében említett engedélyeknek az e cikk (1) bekezdésében említett szervezetek részére történő megadásáért. A Testület határozatának címzettje az érintett szervezet.”

8. A 12a. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Testületnek és a nemzeti szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a 12. cikk (1) és (3) bekezdésében említett szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amennyiben azt a Testület e cikkel és a 12b–12i. cikkel összhangban előírja, és a Testület által előírtak szerint.”

9. A 12c. cikk a következőképpen módosul:

a) ez a rendelkezés a magyar nyelvi változatot nem érinti;

b) a (7) bekezdés bevezető mondatában a „(3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „(4) bekezdésében” szöveg, a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmények” szövegrész helyébe pedig a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek” szöveg lép;

c) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:

i. ez a rendelkezés a magyar nyelvi változatot nem érinti;

ii. a második albekezdés c) pontjában a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény” szövegrész helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet” szöveg lép;

d) a cikk a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A Testület engedélyezheti a szanálás alá vonható szervezetek számára, hogy az (1) és (3) bekezdésben említett szavatolótőke vagy kötelezettségek felhasználásával teljesítsék a (4), (5) és (7) bekezdésben említett követelményeket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek, illetve a 12d. cikk (4) vagy (5) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek esetében a Testület nem csökkentette az e cikk (4) bekezdésében említett követelményt az említett bekezdés első albekezdése alapján;

b) az e cikk (1) bekezdésében említett kötelezettségek, amelyek nem felelnek meg az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett feltételnek, megfelelnek az említett rendelet 72b. cikke (4) bekezdésének b)–e) pontjában meghatározott feltételeknek.”

10. A 12d. cikk (3) bekezdésének ***nyolcadik*** albekezdésében és (6) bekezdésének ***nyolcadik*** albekezdésében a „kritikus gazdasági funkcióit” szövegrész helyébe a „kritikus funkcióit” szöveg lép.

11. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12da. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása

(1) Amennyiben a 12d. cikket olyan szanálás alá vonható szervezetre alkalmazzák, amelynek az előnyben részesített szanálási stratégiája elsősorban a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz ***független vagy más szanálási eszközökkel kombinált alkalmazását*** irányozza elő, a Testület a 12d. cikk (3) bekezdésében előírt feltőkésítési összeget arányos módon, adott esetben a következő kritériumok alapján határozza meg:

a) a ***szanálás alá vonható szervezet*** mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja, vagy ***adott esetben a szanálás alá vonható szervezet üzletértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz hatálya alá tartozó részének mérete;***

b) a szanálási tervben azonosított kedvezményezettre átruházandó részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek, figyelembe véve a következőket:

i. a szanálás alá vonható szervezet fő üzletágai és kritikus funkciói;

ii. a 27. cikk (3) bekezdése értelmében a hitelezői feltőkésítésből kizárt kötelezettségek;

iii. a 2014/59/EU irányelv 73–80. cikke szerinti hitelezői védintézkedések;

iiia. várható szavatolótőke-követelmény bármely áthidaló intézmény számára, amely szükséges lehet a szanálás alá vonható szervezet piacról való kilépésének végrehajtásához, annak biztosítása érdekében, hogy az az áthidaló intézmény megfeleljen az 575/2013/EU rendeletnek, a 2013/36/EU irányelvnek és a 2014/65/EU irányelvnek;

iiib. a kedvezményezett várható elvárása, hogy az ügylet tőkesemleges legyen az átvevő szervezetre vonatkozó követelmények tekintetében.

c) a szanálás alá vonható szervezet b) pontban említett részvényeinek, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumainak, eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek várható értéke és értékesíthetősége, figyelembe véve a következőket:

i. a szanálhatóságot gátló, a szanálási hatóság által azonosított bármely lényeges akadály, amely kapcsolódik a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazásához;

ii. az intézmény fennmaradó részénél maradó eszközökből, jogokból vagy kötelezettségekből eredő veszteségek;

iia. a szanálás időpontjában potenciálisan káros piaci környezet;

d) az előnyben részesített szanálási stratégia előirányozza-e a szanálás alá vonható szervezet által kibocsátott részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházását, illetve a szanálás alá vonható szervezet eszközei, jogai és kötelezettségei részben vagy egészben történő átruházását;

e) az előnyben részesített szanálási stratégia előirányozza-e az eszközelkülönítési eszköz alkalmazását.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása nem eredményezhet magasabb összeget, mint a 12d. cikk (3) bekezdésének alkalmazásából eredő összeg, ***vagy az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázatikitettség-érték 13,5 %-ánál alacsonyabb összeg, vagy az e cikk (1) bekezdésében említett, az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkének megfelelően kiszámított teljes kitettségi mérték 5 %-ánál alacsonyabb összeg.”***

12. A 12e. cikk (1) bekezdésében a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező” szövegrész helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet” szöveg lép.

13. A 12g. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Testület – az illetékes hatóságokkal, köztük az EKB-val folytatott konzultációt követően – határozhat úgy, hogy alkalmazza az ebben a cikkben megállapított követelményt a 2. cikk b) pontjában említett olyan szervezetre és a 2. cikk c) pontjában említett olyan pénzügyi vállalkozásra, amely egy szanálás alá vonható szervezet leányvállalata, de önmaga nem szanálás alá vonható szervezet.";

ii. a harmadik albekezdésben az „első albekezdésétől" szövegrész helyébe az „első és második albekezdésétől" szöveg lép;

b) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben az Unióban letelepedett leányvállalatok vagy egy EU-szintű anyavállalat és annak leányintézményei a globális szanálási stratégiával összhangban nem szanálás alá vonható szervezetek, és a 2014/59/EU irányelv 89. cikke alapján létrehozott európai szanálási kollégium tagjai egyetértenek ezzel a stratégiával, az Unióban letelepedett leányvállalatoknak vagy – összevont alapon – az EU-szintű anyavállalatnak az e cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett instrumentumoknak a következők bármelyike számára történő kibocsátásával kell megfelelniük a 12a. cikk (1) bekezdésében foglalt követelménynek:

a) harmadik országban letelepedett legfelső szintű anyavállalatuk;

b) a legfelső szintű anyavállalat ugyanazon harmadik országban letelepedett leányvállalatai;

c) az e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és b) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételek szerinti egyéb szervezetek."

14. A 12k. cikk a következőképpen módosul:

a) ▌a ***szöveg a következő bekezdéssel egészül ki***:

„(1a) A 12a. cikk (1) bekezdésétől eltérve a Testületnek megfelelő átmeneti időszakokat kell meghatároznia a szervezetek számára, hogy azok meg tudjanak felelni a 12f. vagy a 12 g. cikkben megállapított követelményeknek, illetve adott esetben a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményeknek, ***ha e módosító rendelet hatálybalépését követően az intézményekre vagy szervezetekre e követelmények vonatkoznak. A szervezeteknek... [e módosító rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított négy év]-tól/-től meg kell felelniük a 12f. vagy a 12g. cikkben megállapított követelményeknek, illetve a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményeknek.***

A Testület a 12f. vagy a 12 g. cikkben foglalt követelményekre vonatkozóan vagy adott esetben a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmények esetében közbenső célszinteket határoz meg, amelyeknek az e bekezdés első albekezdésében említett szervezeteknek...[e módosító rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított két év]-ig meg kell felelniük. Általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy lineárisan haladjon az a folyamat, amely elvezet a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény teljesítéséhez.

Amennyiben a (7) bekezdésben említett kritériumok alapján ez kellően indokolt és célravezető, a Testület... [e módosító rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított négy év]-nél hosszabb átmeneti időszakot is meghatározhat a következőkre figyelemmel:

a) a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása;

b) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni a 12f. vagy a 12g. cikkben említett követelményeknek, illetve a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek; valamint

c) a szervezet képes-e felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó feltételeknek, és ha nem, akkor az erre való képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható-e be.";

b) a (3) bekezdés a) pontjában „a Testület vagy a nemzeti szanálási hatóság" szövegrész helyébe „a Testület" szöveg lép;

c) a (4) bekezdésben a „globálisan rendszerszinten jelentős intézményként" szövegrész helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként" szöveg lép;

d) az (5) és (6) bekezdésben az „a Testületnek vagy a nemzeti szanálási hatóságoknak" szövegrész helyébe az „a Testületnek" szöveg lép.

15. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*13. cikk*

Korai beavatkozási intézkedések

(1) Az EKB ***indokolatlan késedelem nélkül*** korai beavatkozási intézkedéseket ***mérlegel és azokat adott esetben végrehajtja***, ha a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szervezet teljesíti az alábbi feltételek bármelyikét:

a) a szervezet teljesíti a 2013/36/EU irányelv 102. cikkében vagy az 1024/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében említett feltételeket, és az alábbiak valamelyike érvényes:

i. a szervezet nem hozta meg az EKB által előírt korrekciós intézkedéseket, beleértve a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében, az 1024/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 49. cikkében említett intézkedéseket;

ii. az EKB úgy ítéli meg, hogy a korai beavatkozási intézkedésektől eltérő korrekciós intézkedések ▌nem elegendőek a problémák kezeléséhez;

b) a szervezet megsérti vagy az EKB értékelését követő 12 hónapon belül valószínűleg megsérti a 2014/65/EU irányelv II. címében, a 600/2014/EU rendelet 3–7. cikkében, 14–17. cikkében vagy 24., 25. és 26. cikkében, vagy ezen rendelet 12f. vagy 12g. cikkében meghatározott követelményeket.

Az EKB ***a feltételek jelentős romlása, kedvezőtlen körülmények felmerülése, vagy a szervezetre vonatkozó új információk beszerzése esetén*** egyéb előzetes korrekciós intézkedések – többek között a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében vagy az 1024/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett hatáskörök gyakorlása – nélkül is megállapíthatja, hogy az első albekezdés a) pontjának ii. alpontjában említett feltétel teljesül.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában az EKB vagy adott esetben a 2014/65/EU irányelv szerinti illetékes hatóság vagy a Testület haladéktalanul tájékoztatja az illetékes nemzeti hatóságot a jogsértésről vagy a valószínű jogsértésről.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a korai beavatkozási intézkedések a következőket foglalják magukban:

a) annak előírása, hogy a szervezet vezető testülete végezze el a következők valamelyikét:

i. hajtsa végre a helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést;

ii. a 2014/59/EU irányelv 5. cikke (2) bekezdésével összhangban aktualizálja a helyreállítási tervet, amennyiben a korai beavatkozást indokoló körülmények eltérnek az eredeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől, és meghatározott időkereten belül hajtsa végre az aktualizált helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést;

b) annak előírása, hogy a szervezet vezető testülete hívja össze a szervezet részvényesi közgyűlését, illetve amennyiben a vezető testület nem tesz eleget ennek az előírásnak, a közgyűlés közvetlen összehívása, továbbá mindkét esetben a napirend megállapítása és annak előírása, hogy mérlegeljék bizonyos határozatoknak a részvényesek általi meghozatalát;

c) annak előírása, hogy a szervezet vezető testülete, adott esetben a helyreállítási tervvel összhangban, dolgozzon ki ***cselekvési*** tervet az adósság átstrukturálásáról folytatandó tárgyalásokra néhány vagy minden hitelező tekintetében;

d) annak előírása, hogy meg kell változtatni az intézmény jogi struktúráját;

e) annak előírása, hogy a szervezet felső vezetésének vagy vezető testületének teljes egészét vagy egyes tagjait – a 13a. cikkel összhangban – el kell mozdítani vagy le kell váltani;

f) egy vagy több ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése a szervezethez a 13b. cikkel összhangban***;***

fa) annak előírása, hogy a szervezet vezető testülete dolgozzon ki olyan tervet, amelyet a szervezet végre tud hajtani abban az esetben, ha a szervezet illetékes testülete úgy dönt, hogy kezdeményezi a szervezet önkéntes felszámolását.

(3) Az EKB a kitűzött célokkal arányos, megfelelő***, időben végrehajtható*** korai beavatkozási intézkedéseket választ, figyelembe véve – egyéb releváns információk mellett – a jogsértés vagy a valószínűsíthető jogsértés súlyosságát, és a szervezet pénzügyi helyzete romlásának gyorsaságát.

(4) Az EKB a (2) bekezdésben említett minden egyes intézkedés esetében olyan határidőt határoz meg, amely lehetővé teszi az intézkedés végrehajtását és azt, hogy az EKB értékelhesse az intézkedés hatékonyságát.

Az intézkedés értékelését a határidő lejárta után azonnal el kell végezni, és meg kell osztani a Testülettel és az érintett nemzeti szanálási hatóságokkal. Amennyiben az értékelés megállapítja, hogy az intézkedéseket nem hajtották végre teljes mértékben, vagy azok nem hatékonyak, az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság a Testülettel és az érintett nemzeti szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően elvégzi a 18. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett feltétel értékelését.

(5) Amennyiben egy csoporthoz egyaránt tartoznak részt vevő tagállamokban és részt nem vevő tagállamokban letelepedett szervezetek, úgy a részt nem vevő tagállamokkal folytatott konzultáció és együttműködés céljából a részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságait – a 2014/59/EU irányelv 30. cikkével összhangban – az EKB képviseli.

Amennyiben egy csoporthoz egyaránt tartoznak részt vevő tagállamokban letelepedett szervezetek és részt nem vevő tagállamokban letelepedett leányvállalatok vagy részt nem vevő tagállamokban található jelentős fióktelepek, úgy a 13–13c. cikkben említett bármely, a csoportra vonatkozó határozatról vagy intézkedésről az EKB ***kellő időben*** tájékoztatja a részt nem vevő tagállam illetékes hatóságait vagy adott esetben szanálási hatóságait.”

16. A szöveg a következő 13a., 13b. és 13c. cikkel egészül ki:

„*13a. cikk*

A felső vezetés vagy a vezető testület leváltása

A 13. cikk (2) bekezdése e) pontjának alkalmazásában az új felső vezetést vagy vezető testületet, illetve e testületek egyes tagjait az uniós és a nemzeti joggal összhangban, az EKB jóváhagyásával kell kinevezni.

13b. cikk

Ügyvivő vagyonfelügyelő

(1) A 13. cikk (2) bekezdése f) pontjának alkalmazásában az EKB – a körülményeknek megfelelő arányosság alapján – ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezhet ki a következő feladatok valamelyikének elvégzésére:

a) a szervezet vezető testületének ideiglenes felváltására;

b) abból a célból, hogy ideiglenesen együtt dolgozzon a szervezet vezető testületével.

Az EKB az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor meghatározza az a) vagy b) pont szerinti választását.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában az EKB-nak az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor tovább kell pontosítania a vagyonfelügyelő szerepét, feladatait és hatásköreit, valamint a szervezet vezető testületével szemben támasztott azon követelményt, hogy konkrét döntéseket vagy intézkedéseket csak az ügyvivő vagyonfelügyelővel folytatott konzultációt követően vagy a vagyonfelügyelő előzetes hozzájárulásával hozhat.

Az EKB nyilvánosságra hozza, ha ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére került sor, kivéve azt az esetet, ha az ügyvivő vagyonfelügyelő nem jogosult a szervezet képviseletére***, vagy a nevében történő döntéshozatalra***.

Az ügyvivő vagyonfelügyelőnek teljesítenie kell a 2013/36/EU irányelv 91. cikkének (1), (2) és (***8***) bekezdésében meghatározott követelményeket. Az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezéséről szóló döntés szerves részeként az EKB értékeli, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő megfelel-e az említett követelményeknek.

(2) Az EKB az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor a körülményekhez mérten pontosan meghatározza a vagyonfelügyelő hatásköreit. E hatáskörök közé tartozhatnak a szervezet alapszabálya és a nemzeti jogszabályok alapján a szervezet vezető testületét megillető egyes hatáskörök vagy minden hatáskör, beleértve a szervezet vezető testülete egyes igazgatási feladatainak vagy minden igazgatási feladatának az ellátásához szükséges hatásköröket. Az ügyvivő vagyonfelügyelő szervezettel kapcsolatos hatásköreinek összhangban kell lenniük a vonatkozó társasági joggal. ***Ezeket a hatásköröket az EKB a körülmények megváltozása esetén módosíthatja.***

(3) Az EKB-nak a kinevezéskor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét és feladatait. E szerepek és feladatok kiterjedhetnek a következők mindegyikére:

a) a szervezet pénzügyi helyzetéről való megbizonyosodás;

b) a szervezet üzleti tevékenységének vagy üzleti tevékenysége egy részének irányítása a szervezet pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása céljából;

c) intézkedések meghozatala a szervezet üzleti tevékenysége megbízható és prudens irányításának helyreállítása érdekében.

Az EKB-nak a kinevezéskor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét és feladatait érintő esetleges korlátozásokat.

(4) Az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése vagy felmentése az EKB kizárólagos hatáskörébe tartozik. Az EKB bármikor bármilyen okból felmentheti az ügyvivő vagyonfelügyelőt. Az EKB az e cikknek megfelelően bármikor módosíthatja az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésének a feltételeit.

(5) Az EKB előírhatja, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő bizonyos intézkedésekhez köteles előzetesen megkérni az EKB egyetértését. Az EKB az ilyen előírásokat vagy az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor, vagy az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére vonatkozó feltételek módosításakor közli.

Az ügyvivő vagyonfelügyelő azonban csak az EKB előzetes egyetértésével gyakorolhatja az arra vonatkozó hatáskörét, hogy összehívja a szervezet részvényesi közgyűlését, és meghatározza a közgyűlés napirendjét.

(6) Az EKB kérésére az ügyvivő vagyonfelügyelő az EKB által meghatározott időközönként, ***az első hat hónap letelte után legalább egyszer,*** valamint megbízatásának lejártakor minden esetben jelentéseket készít a szervezet pénzügyi helyzetéről és a megbízatása során végrehajtott intézkedésekről.

(7) Az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése legfeljebb egy évre szól. Ez az időszak kivételesen ***egyszer*** megújítható, ha az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére vonatkozó feltételek továbbra is fennállnak. Az EKB meghatározza ezeket a feltételeket, és a részvényesek számára megindokolja az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésének megújítását.

(8) Az e cikk betartásával, az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése nem sértheti az uniós vagy nemzeti társasági jogban meghatározott, a részvényeseket megillető jogokat.

(9) Az e cikk (1)–(8) bekezdése értelmében kinevezett ügyvivő vagyonfelügyelő nem tekintendő a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

13c. cikk

A szanálás előkészítése

(1) A 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint – amennyiben teljesülnek az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok esetében az EKB vagy az illetékes nemzeti hatóságok késedelem nélkül értesítik a Testületet a következők bármelyikéről:

a) az 1024/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében vagy a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (1) bekezdésében említett bármely olyan***, a szervezet vagy csoport helyzete romlásának kezelésére irányuló*** intézkedés, amelynek meghozatalát előírják valamely szervezet vagy csoport számára;

b) amennyiben a felügyeleti tevékenység feltárja, hogy valamely szervezet vagy csoport tekintetében teljesülnek az e rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/59/EU irányelv 27. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek, az az értékelés, hogy ezek a feltételek teljesülnek, tekintet nélkül bármely korai beavatkozási intézkedésre;

c) az e rendelet 13. cikkében vagy a 2014/59/EU irányelv 27. cikkében említett korai beavatkozási intézkedések bármelyikének alkalmazása.

A Testület értesíti a Bizottságot minden olyan tájékoztatásról, amelyet az első albekezdés szerint kapott.

Az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság a Testülettel ***mindenben*** együttműködve szorosan nyomon követi az első albekezdésben említett szervezetek és csoportok helyzetét és azt, hogy azok végrehajtják-e az első albekezdés a) pontjában említett, az említett szervezetek és csoportok helyzete romlásának kezelésére irányuló intézkedéseket, valamint az első albekezdés c) pontjában említett korai beavatkozási intézkedéseket.

(2) Az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság a lehető leghamarabb értesíti a Testületet, ha úgy ítéli meg, hogy a 7. cikk (2) bekezdésében említett valamely szervezet vagy – amennyiben teljesülnek az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett valamely szervezet tekintetében lényeges kockázata van annak, hogy a 18. cikk (4) bekezdésében említett körülmények közül egy vagy több fennáll. Az értesítésnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) az értesítés okai;

b) a szervezet csődjét észszerű időn belül megakadályozni képes intézkedések áttekintése, ezen intézkedéseknek a szervezetre gyakorolt várható hatása a 18. cikk (4) bekezdésében említett körülmények tekintetében, valamint az intézkedések végrehajtásának várható időkerete.

Az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételét követően a Testület az EKB-val vagy az érintett illetékes nemzeti hatósággal szorosan együttműködve értékeli, hogy a 18. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétel értékelése szempontjából mi minősül észszerű időkeretnek, figyelembe véve a szervezet körülményei romlásának gyorsaságát, ***a pénzügyi rendszerre, a betétesek védelmére és az ügyfelek pénzeszközeinek megőrzésére gyakorolt lehetséges hatást, az elhúzódó folyamat által a vevők és a gazdaság számára a költségeket növelő kockázatot,*** a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességét és minden egyéb releváns megfontolást. A Testület ezt az értékelést a lehető leghamarabb közli az EKB-val vagy az érintett illetékes nemzeti hatósággal.

Az első albekezdésben említett értesítést követően az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság ▌a ***Testülettel*** szoros együttműködésben nyomon követi a szervezet helyzetét, a vonatkozó intézkedéseknek a várható időkereten belüli végrehajtását és az egyéb releváns fejleményeket. E célból a Testület és az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság rendszeresen, a Testület által az ügy körülményeire tekintettel meghatározott gyakorisággal ülésezik. Az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság és a Testület haladéktalanul egymás rendelkezésére bocsát minden releváns információt.

A Testület tájékoztatja a Bizottságot minden olyan információról, amelyet az első albekezdés szerint kapott.

(3) Az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság a Testület rendelkezésére bocsát a Testület által kért minden olyan információt, amely az alábbiak mindegyikéhez szükséges:

a) a szanálási terv aktualizálása és a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezet vagy – amennyiben teljesülnek az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei – 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezet esetleges szanálásának előkészítése;

b) a 20. cikk (1)–(15) bekezdésében említett értékelés elvégzése.

Amennyiben ezek az információk már nem állnak az EKB vagy az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére, a Testület és az EKB, valamint az említett illetékes nemzeti hatóságok összehangoltan együttműködnek ezen információk beszerzésében. E célból az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy – többek között helyszíni ellenőrzések útján – előírják a szervezet számára az említett információk rendelkezésre bocsátását, és a Testület számára történő eljuttatását.

(4) A Testület hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetet vagy – amennyiben teljesülnek az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetet a potenciális vásárlók számára értékesítse, vagy ilyen értékesítésre vonatkozóan intézkedéseket tegyen, illetve a szervezet számára ilyen lépést előírjon, az alábbi célokból:

a) az adott szervezet szanálásának előkészítése, a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételekre és az e rendelet 88. cikkében meghatározott szakmai titoktartási követelményekre is figyelemmel;

b) tájékoztatás az e rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétel Testület általi értékeléséhez.

(4a) Amennyiben a (4) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása során a Testület úgy dönt, hogy közvetlenül árusítja ki az érintett szervezetet a potenciális vásárlóknak, kellően figyelembe kell vennie az eset körülményeit és azt a lehetséges hatást, amelyet e hatáskör gyakorlása gyakorolhat a szervezet általános helyzetére.

(5) A (4) bekezdésben előírt célból a Testület hatáskörrel rendelkezik mindenekelőtt az alábbiakra:

a) annak előírása, hogy az érintett szervezet hozzon létre olyan digitális platformot, amelyen a szervezet értékesítéséhez szükséges információk a lehetséges vásárlókkal vagy a Testület által megbízott tanácsadókkal és értékelőkkel megoszthatók;

b) annak előírása, hogy az illetékes nemzeti szanálási hatóság készítsen előzetes szanálási programot az érintett szervezet számára.

Amennyiben a Testület gyakorolja az e bekezdés első albekezdésének b) pontja szerinti hatáskörét, a 88. cikk alkalmazandó.

(6) Az e rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/59/EU irányelv 27. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülésének megállapítása és korai beavatkozási intézkedések előzetes elfogadása nem szükséges feltétele annak, hogy a Testület felkészüljön a szervezet szanálására, vagy gyakorolja az e cikk (4) és (5) bekezdésében említett hatásköröket.

(7) A Testület haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, az EKB-t, az érintett illetékes nemzeti hatóságokat és az érintett nemzeti szanálási hatóságokat a (4) és (5) bekezdés alapján hozott intézkedésekről.

(8) Az EKB, az illetékes nemzeti hatóságok, a Testület és az érintett nemzeti szanálási hatóságok szorosan együttműködnek:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett, a szervezet és csoport helyzete romlásának kezelésére irányuló intézkedések, valamint az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett intézkedések meghozatalának mérlegelésekor;

b) a (4) és (5) bekezdésben említett intézkedések bármelyikének mérlegelésekor;

c) az ezen albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések végrehajtása során.

Az EKB, az illetékes nemzeti hatóságok, a Testület és az érintett nemzeti szanálási hatóságok biztosítják, hogy ezek az intézkedések és fellépések következetesek, összehangoltak és hatékonyak legyenek.”

17. A 14. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén, különösen ha azt valamely tagállam költségvetéséből nyújtják;

d) a ***biztosított betétek, emellett a lehetőségekhez mérten a természetes személyek, a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek nem biztosított részének*** védelme ▌, valamint a 97/9/EK irányelv hatálya alá tartozó befektetők védelme;”

18. A 16. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Testületnek szanálási intézkedést kell hoznia a 2. cikk b) pontjában említett valamely anyavállalat vonatkozásában, ha a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.

E célból a 2. cikk b) pontjában említett anyavállalatot az alábbi körülmények bármelyike esetén fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak kell tekinteni:

a) az anyavállalat teljesíti a 18. cikk (4) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában meghatározott egy vagy több feltételt;

b) az anyavállalat súlyosan megsérti, illetve objektív tényezők arra utalnak, hogy a közeljövőben súlyosan meg fogja sérteni az 575/2013/EU rendeletben vagy a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti jogszabályokban meghatározott alkalmazandó követelményeket.”

19. Az 18. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), (1a), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Testület csak akkor fogad el a (6) bekezdés szerint szanálási programot a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek, valamint – amennyiben teljesülnek az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetek vonatkozásában, ha a második albekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén vagy saját kezdeményezésére az ügyvezetői testülete úgy értékeli, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a szervezet fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik;

b) ▌észszerűen nem várható, hogy a szervezet vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket – felügyeleti intézkedéssel, korai beavatkozási intézkedésekkel vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a 21. cikk (1) bekezdése szerinti leírásával vagy átalakításával észszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet fizetésképtelensége ***vagy annak valószínűsége***;

c) a szanálási intézkedésre az (5) bekezdés szerint közérdekből van szükség.

Az első albekezdés a) pontjában említett feltétel értékelését – a Testülettel folytatott konzultációt követően – a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szervezetek esetében az EKB, illetve a 7. cikk (2) bekezdésének b) pontjában, a 7. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetek esetében az érintett illetékes nemzeti hatóság végzi el. A Testület ügyvezetői testülete csak azt követően végezhet ilyen értékelést, hogy tájékoztatta az EKB-t vagy az érintett illetékes nemzeti hatóságot az ilyen értékelés elvégzésére irányuló szándékáról, és csak akkor, ha az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság az információ kézhezvételétől számított három naptári napon belül saját maga nem készít ilyen értékelést. Az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság – a Testületnek az első albekezdés a) pontjában említett feltétel értékelésére irányuló szándékáról szóló tájékoztatást megelőzően vagy azt követően – késedelem nélkül a Testület rendelkezésére bocsát minden olyan releváns információt, amelyet a Testület az értékelésének megalapozásához bekér.

Amennyiben az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság úgy ítélte meg, hogy az első albekezdés a) pontjában említett feltétel az első albekezdésben említett valamely szervezet tekintetében teljesül, erről az értékelésről késedelem nélkül tájékoztatja a Bizottságot és a Testületet.

Az első albekezdés b) pontjában említett feltétel teljesülésének értékelését a Testület ügyvezetői testülete az EKB-val vagy az érintett illetékes nemzeti hatósággal szoros együttműködésben végzi el***, a betétbiztosítási rendszer egy kijelölt hatóságával és adott esetben egy olyan intézményvédelmi rendszerrel való késedelem nélküli konzultációt követően, amelynek az intézmény tagja. Az intézményvédelmi rendszerrel folytatott konzultáció során mérlegelni kell az intézményvédelmi rendszer azon intézkedéseinek rendelkezésre állását, amelyek észszerű időn belül megelőzhetik az intézmény fizetésképtelenségét.*** Az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság minden olyan releváns információt késedelem nélkül a Testület rendelkezésére bocsát, melyet a Testület az értékelésének megalapozása érdekében bekér. Az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság arról is tájékoztathatja a Testületet, hogy megítélése szerint az első albekezdés b) pontjában meghatározott feltétel teljesül.

(1a) A Testület valamely központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó hitelintézete vonatkozásában az (1) bekezdéssel összhangban ***csak*** abban az esetben fogadhat el szanálási programot, ha a központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt hitelintézete, vagy az a szanálás alá vonható csoport, amelyhez tartoznak, összességében teljesíti az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott feltételeket.

(2) Azon esetek sérelme nélkül, ahol az EKB úgy határozott, hogy az 1024/2013/EU rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja értelmében a hitelintézetek tekintetében a felügyeleti feladatokat közvetlenül látja el, a 7. cikk (3) bekezdésében említett szervezetre vagy csoportra vonatkozó, az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén a Testület késedelem nélkül tájékoztatja az EKB-t vagy az érintett illetékes nemzeti hatóságot az (1) bekezdés negyedik albekezdésében említett értékelésről.

(3) A szanálási intézkedésnek nem előfeltétele az 1024/2013/EU rendelet 16. cikke, a 2014/59/EU irányelv 27. cikke, az e rendelet 13. cikke, illetve a 2013/36/EU irányelv 104. cikke szerinti intézkedés előzetes meghozatala.";

b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

»d) a szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha az ilyen támogatást a 18a. cikk (1) bekezdésében említett valamelyik formában nyújtják.«;

ii. a második és a harmadik albekezdést el kell hagyni;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(5) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában egy szanálási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 14. cikkben említett egy vagy több szanálási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá az intézmény rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén ezek a szanálási célok nem valósulnának meg hatékonyabban.

A szanálási intézkedésről vélelmezni kell, hogy az e cikk (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásában nem közérdekű, amennyiben a szanálási hatóság úgy határoz, hogy a 4. cikk szerinti egyszerűsített kötelezettségeket alkalmaz egy intézményre. A vélelemnek megdönthetőnek kell lennie, és nem alkalmazandó abban az esetben, ha a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy egy vagy több szanálási cél veszélybe kerülne, ha az intézményt rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében számolnák fel.

Az első albekezdésben említett értékelés elvégzésekor a Testület – az értékelés időpontjában rendelkezésére álló információk alapján – ***értékeli*** és összehasonlítja az összes olyan rendkívüli állami pénzügyi támogatást, amely az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban szanálás és felszámolás esetén a szervezet számára nyújtható.«;

Az e bekezdés második albekezdésének alkalmazásában a részt vevő tagállamok, a betétbiztosítási rendszerek és szükség esetén a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontja szerinti kijelölt hatóság folyamatosan tájékoztatja a Testületet az e rendelet 18a. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett intézkedések meghozatalára irányuló előkészítő intézkedésekről, beleértve a Bizottsággal való, bejelentés előtti kapcsolatfelvételt is.

d) a (7) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

»A szanálási programnak a Testület általi továbbítását követő 24 órán belül a Bizottság vagy támogatja a szanálási programot, vagy kifogást emel ellene a szanálási program diszkrecionális szempontjaira vonatkozóan az e bekezdés harmadik albekezdésében nem említett esetekben, vagy az állami támogatás, illetve az Alapból nyújtott támogatás javasolt felhasználására tekintettel, amely nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetőnek.«;

e) a cikk a következő ***bekezdésekkel*** egészül ki:

»(11) Amennyiben az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett feltételek teljesülnek, a Testület utasíthatja a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel összhangban gyakorolják a 2014/59/EU irányelv 33a. cikkét átültető nemzeti jog szerinti hatásköröket. A nemzeti szanálási hatóságoknak a 29. cikknek megfelelően kell végrehajtaniuk a Testület utasításait.

(11a) E cikk eredményes és következetes alkalmazása érdekében a Testület iránymutatást és utasításokat ad a nemzeti szanálási hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (5a) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok alkalmazására vonatkozóan.«"

20. A szöveg a következő 18a. cikkel egészül ki:

„18a. cikk

Rendkívüli állami pénzügyi támogatás

(1) A 2. cikk szerinti valamely szervezet szanálási intézkedésen kívül ***kivételes esetben*** rendkívüli állami pénzügyi támogatásban kizárólag az alábbi esetek egyikében, és azzal a feltétellel részesülhet, hogy a rendkívüli állami pénzügyi támogatás megfelel az állami támogatások uniós keretrendszerében meghatározott feltételeknek és követelményeknek:

a) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást a tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos***, rendkívüli vagy rendszerszintű*** zavarok orvoslására vagy a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az alábbi formák valamelyikében nyújtják:

   i. a központi bankok által a szokásos központi banki feltételek mellett nyújtott, likviditási eszközt fedező állami garancia;

   ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre;

   iii. az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoktól eltérő szavatolótőke-instrumentumok vagy egyéb tőkeinstrumentumok megszerzése, vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések alkalmazása olyan árak, időtartam és feltételek mellett, amelyek mellett az érintett intézmény vagy szervezet semmilyen jogtalan előnyhöz sem jut, amennyiben sem a 18. cikk (4) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában, sem a 21. cikk (1) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában;

b) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást ▌a 2014/49/EU irányelv 11a. és 11b. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelően, a betétbiztosítási rendszer ***költséghatékony*** beavatkozása formájában nyújtják, feltéve, hogy a 18. cikk (4) bekezdésében említett körülmények egyike sem áll fenn;

c) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást ***a hitelintézetnek*** a 2014/59/EU irányelv 32b. cikke szerinti felszámolásával összefüggésben, és a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban, a betétbiztosítási rendszer ***költséghatékony*** beavatkozása formájában nyújtják;

d) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást az intézménynek vagy szervezetnek a 2014/59/EU irányelv 32b. cikke szerinti felszámolásával összefüggésben, az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás formájában nyújtják, és az nem minősül a betétbiztosítási rendszer által a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdése alapján nyújtott támogatásnak.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedések megfelelnek az alábbiak feltételek mindegyikének:

a) az intézkedések az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság által fizetőképesnek minősített szervezetekre korlátozódnak;

b) az intézkedések elővigyázatossági és ideiglenes jellegűek, az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság által jóváhagyott, ***a támogatási intézkedésekből való kilépésre vonatkozó,*** előre meghatározott ***stratégián*** alapulnak, és tartalmazzák az intézkedésekkel kapcsolatos, egyértelműen meghatározott megszűnési időpontot, értékesítési időpontot vagy visszafizetési ütemtervet; ***ez az információ a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia lezárását, a korrekciós terv végrehajtását vagy az e bekezdés hetedik albekezdése szerinti értékelést követő egy éven belül nem tehető közzé;***

c) az intézkedések arányban állnak a súlyos zavar következményeinek orvoslásával vagy a pénzügyi stabilitás megőrzésével;

d) az intézkedéseket nem használják fel a szervezetnél felmerült vagy a következő 12 hónapban várhatóan felmerülő veszteségek ellentételezésére.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában egy szervezet akkor tekintendő fizetőképesnek, ha az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság arra a következtetésre jutott, hogy az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében, az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében, az (EU) 2019/2034 irányelv 40. cikkében említett követelményeket, illetve a nemzeti vagy az uniós jog releváns, alkalmazandó előírásait nem sértették meg, illetve ***a jelenlegi kilátások alapján*** valószínűleg az elkövetkező 12 hónapban nem fogják megsérteni.

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazásában az érintett illetékes hatóságnak számszerűsítenie kell a szervezetnél felmerült vagy várhatóan felmerülő veszteségeket. A számszerűsítés alapja legalább az ***EKB, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által elvégzett eszközminőség-vizsgálatok, vagy adott esetben az illetékes hatóság által végzett helyszíni ellenőrzések. Ha e műveletek kellő időben nem végezhetők el, az illetékes hatóság az értékelését az*** intézmény ***mérlegére alapozhatja***, feltéve, hogy a mérleg megfelel az alkalmazandó számviteli szabályoknak és standardoknak, és ezt egy független külső könyvvizsgáló megerősítette ▌. ***Az illetékes hatóság minden tőle telhető erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy a számszerűsítés az intézmény vagy szervezet eszközeinek, kötelezettségeinek és mérlegen kívüli tételeinek piaci értékén alapuljon.***

Az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett támogatási intézkedések azokra az intézkedésekre korlátozódnak, amelyeket az EKB vagy az illetékes nemzeti hatóság szükségesnek ítélt ahhoz, hogy ***biztosítani lehessen*** a szervezet fizetőképességét annak a tőkehiánynak a kezelésével, amelyet az EKB, az EBH vagy adott esetben a nemzeti hatóságok által végzett, a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus egészére kiterjedő stressztesztek, illetve ezzel egyenértékű tesztek kedvezőtlen forgatókönyvében megállapítottak, és amelyet az EKB vagy az érintett illetékes hatóság megerősített.

Az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjától eltérve, az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok megszerzése kivételesen megengedett, ha az azonosított hiány olyan jellegű, hogy bármely más szavatolótőke-instrumentum vagy egyéb tőkeinstrumentum megszerzése nem tenné lehetővé, hogy az érintett szervezet kezelje a vonatkozó stressztesztet vagy azzal egyenértékű teszt kedvezőtlen forgatókönyvében megállapított tőkehiányát. A megszerzett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege nem haladhatja meg az érintett intézmény vagy szervezet 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségértékének 2 %-át.

Abban az esetben, ha az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedések bármelyikével összefüggésben nem kerül sor az ilyen intézkedés meghozatalakor meghatározott***, a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia*** feltételeinek megfelelő visszaváltásra, visszafizetésre vagy más módon történő megszüntetésre, az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság ***felkéri az intézményt vagy szervezetet, hogy nyújtson be egyszeri korrekciós tervet***. ***A korrekciós tervben ismertetni kell a felügyeleti követelményeknek való megfelelés fenntartása vagy helyreállítása érdekében teendő lépéseket, az intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességét és a nyújtott összeg visszafizetésére való képességét, valamint a kapcsolódó időkeretet***.

Amennyiben az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság szerint az egyszeri korrekciós terv nem helytálló vagy megvalósítható, vagy ha az intézmény vagy szervezet nem teljesíti a korrekciós tervet, a 18. cikkel összhangban értékelni kell, hogy az intézmény vagy szervezet csődhelyzetben van-e, vagy várhatóan csődhelyzetbe kerül-e.

(2a) Az EKB vagy az érintett illetékes nemzeti hatóság tájékoztatja a Testületet annak értékeléséről, hogy teljesülnek-e a (2) bekezdés a), b) és d) pontjában említett feltételek a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok tekintetében."

21. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a szanálási intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás vagy az Alapból származó, e cikk (3) bekezdése szerinti támogatás nyújtásával jár, akkor az e rendelet 18. cikkének (6) bekezdésében említett szanálási program addig nem léphet hatályba, amíg a Bizottság az ilyen támogatás igénybevételének a belső piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében pozitív vagy feltételes határozatot nem hoz, illetve határozatban nem közli, hogy nem emel kifogást a támogatás ellen. A Bizottság***, figyelembe véve, hogy a Testületnek időben végre kell hajtania a szanálási programot,*** legkésőbb akkor hozza meg az állami támogatás vagy az Alapból nyújtott támogatás felhasználásának a belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó határozatot, amikor a 18. cikk (7) bekezdésének második albekezdése alapján jóváhagyja vagy kifogásolja a szanálási programot, vagy ha a 18. cikk (7) bekezdésének ötödik albekezdésében említett 24 óra időtartam lejár, attól függően, hogy melyik következik be korábban. ***Amennyiben a szanálási programnak a Testület általi benyújtásától számított 24 órán belül nem születik határozat, a szanálási programot a Bizottság által engedélyezettnek kell tekinteni, és az a 18. cikk (7) bekezdésének ötödik albekezdésével összhangban hatályba lép.***

Az e rendelet 18. cikkében rájuk ruházott feladatok ellátása során az uniós intézményeknek olyan szervezeti intézkedéseket kell tenniük, amelyek biztosítják, hogy függetlenül működhessenek, továbbá elkerülhető legyen az említett feladataik ellátása és az egyéb funkcióik közötti esetleges összeférhetetlenség, és megfelelő módon nyilvánosságra hozzák az e tekintetben a belső szervezetükre vonatkozó valamennyi releváns információt.";

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amint a Testület úgy ítéli meg, hogy szükség lehet az Alap igénybevételére, informálisan, haladéktalanul és bizalmas módon felveszi a kapcsolatot a Bizottsággal az Alap lehetséges igénybevételének megvitatása céljából, beleértve az igénybevétellel kapcsolatos jogi és gazdasági szempontokat is. A Testület – amint kellően megbizonyosodott arról, hogy a tervezett szanálási program az Alapból származó támogatás igénybevételét vonja maga után – hivatalosan értesíti a Bizottságot az Alap javasolt igénybevételéről. Az értesítésnek tartalmaznia kell minden olyan információt, amelyre a Bizottságnak szüksége van az e bekezdés szerinti értékelés elvégzéséhez, és amely a Testület a birtokában van, vagy amelynek megszerzésére a Testület e rendelettel összhangban hatáskörrel rendelkezik.

Az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételét követően a Bizottság megvizsgálja, hogy az Alap igénybevétele ténylegesen vagy potenciálisan torzítaná-e a versenyt azáltal, hogy olyan előnyben részesítené a kedvezményezettet vagy bármely más vállalkozást, amely a tagállamok közötti kereskedelem esetleges érintettsége miatt összeegyeztethetetlen lenne a belső piaccal. A Bizottság az Alap igénybevételére az állami támogatások alkalmazása tekintetében az EUMSZ 107. cikkében megállapított kritériumokat alkalmazza. A Testület a Bizottság rendelkezésére bocsátja a birtokában lévő vagy a Testület által e rendelettel összhangban megszerezhető, és az értékelés elvégzéséhez a Bizottság által szükségesnek ítélt információkat.

A Bizottság az értékelést az EUMSZ 109. cikke alapján elfogadott valamennyi vonatkozó rendelet, a Bizottság valamennyi kapcsolódó és vonatkozó közleménye és iránymutatása, valamint a Bizottság által a Szerződések állami támogatásra vonatkozó, az értékelés időpontjában hatályos szabályainak alkalmazásában elfogadott valamennyi intézkedés figyelembevételével végzi el. Ezen intézkedések alkalmazása során a támogatás bejelentéséért felelős tagállamra utaló hivatkozásokat a Testületre kell vonatkoztatni, és az egyéb szükséges módosításokat is figyelembe kell venni.

A Bizottság határozatot hoz arról, hogy az Alap igénybevétele összeegyeztethető-e a belső piaccal, és a határozatot a Testületnek és az érintett tagállam vagy tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak címezi. A határozatot befolyásolhatják a kedvezményezettel kapcsolatos feltételek, kötelezettségvállalások vagy kötelezettségek, és figyelembe kell venni, hogy a Testületnek időben végre kell hajtania a szanálási intézkedést.

A határozat emellett az összeegyeztethetőség nyomon követésének lehetővé tétele céljából – ***adott esetben és feladatkörük mértékéig*** – kötelezettségeket róhat a Testületre, a részt vevő tagállam vagy az érintett tagállamok nemzeti szanálási hatóságaira vagy a kedvezményezettre is. Ez az ellenőrzést segítő megbízott vagy más független személy kijelölésére vonatkozó követelményeket is magában foglalhat. A megbízott vagy más független személy a Bizottság határozatában meghatározott feladatokat láthatja el.

Az e bekezdés alapján hozott bármely határozatot közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A Bizottság a Testületnek címzett elutasító határozatot is kiadhat, amelyben úgy dönt, hogy az Alap javasolt igénybevétele összeegyeztethetetlen lenne a belső piaccal, és a Testület által javasolt formában nem hajtható végre. E határozat kézhezvételekor a Testület felülvizsgálja szanálási programját, és módosított szanálási programot készít.";

c) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) A (3) bekezdéstől eltérve, a Tanács – valamely tagállam vagy a Testület kérelmére – a kérelem benyújtásától számított 7 napon belül egyhangú döntéssel határozhat úgy, hogy az Alap igénybevétele összeegyeztethetőnek tekintendő a belső piaccal, amennyiben e döntést kivételes körülmények indokolttá teszik. Ha a Tanács az említett hét napon belül nem hoz határozatot, akkor az ügyben a Bizottság határoz."

22. A 20. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Annak megállapítása előtt, hogy teljesülnek-e a szanálás feltételei vagy a 21. cikk (1) bekezdésében említett tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására, illetve átalakítására vonatkozó feltételek, a Testület gondoskodik arról, hogy a 2. cikkben említett valamely szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos, prudens és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve a Testületet, a nemzeti szanálási hatóságot és az érintett szervezet is – független személy végezze.”;

b) a szöveg a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Amennyiben a (5) bekezdés c) és d) pontjában említett határozatok megalapozásához szükséges, az értékelőnek ki kell egészítenie a (7) bekezdés c) pontjában foglalt információkat a mérlegen kívüli eszközök és kötelezettségek – köztük a függő kötelezettségek és követelések – becsült értékével.”;

c) a (18) bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

„d) azon veszteségek meghatározásakor, amelyeket a betétbiztosítási rendszer akkor szenvedett volna el, ha az intézményt rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében számolják fel, alkalmazza a 2014/49/EU irányelv 11e. cikkében és az említett cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban említett kritériumokat és módszertant.”

23. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következőképpen módosul:

— a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Testület a 18. cikkben meghatározott eljárás alapján eljárva a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint – amennyiben teljesülnek az említett rendelkezések alkalmazására vonatkozó feltételek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok vonatkozásában csak akkor gyakorolja a releváns tőkeinstrumentumok és a (7a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörét, ha a második albekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén vagy saját kezdeményezésére az ügyvezetői testülete úgy értékeli, hogy az alábbi feltételek közül egy vagy több teljesül:”,

— az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a szervezet vagy a csoport rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha az ilyen támogatást a 18a. cikk (1) bekezdésében említett valamelyik formában nyújtják.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdés a)–d) pontjában említett feltételek értékelését – a 18. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított eljárás szerinti feladatmegosztással összhangban – a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szervezetek esetében az EKB, illetve a 7. cikk (2) bekezdésének b) pontjában, (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetek esetében az érintett illetékes nemzeti hatóság és a Testület ügyvezetői testülete végzi el.”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az időzítést, a szanálás alá vonható csoport tekintetében a leírási és átalakítási hatáskör vagy szanálási stratégiája hatékony végrehajtásának szükségességét, és más releváns körülményeket is figyelembe véve, nincs észszerű kilátás arra, hogy a releváns tőkeinstrumentumok és a (7a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen intézkedéssel – például alternatív magánszektorbeli intézkedésekkel, felügyeleti intézkedéssel vagy korai beavatkozási intézkedésekkel – észszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet vagy a csoport csődje.”;

d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Amennyiben az (1) bekezdésben említettek közül az említett bekezdés szerinti valamely szervezet tekintetében egy vagy több teljesül, és az adott szervezet vagy az ugyanazon csoporthoz tartozó valamely szervezet tekintetében a 18. cikk (1) bekezdésében említett feltételek is teljesülnek, a 18. cikk (6), (7) és (8) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazandó.”

24. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az Alapból csak akkor nyújtható hozzájárulás a (6) bekezdés alapján, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a veszteségelvonáshoz és feltőkésítéshez – a 2014/59/EU irányelv 48. cikkének (1) bekezdése és e rendelet 21. cikkének (10) bekezdése szerinti csökkentés, leírás vagy átalakítás révén – hozzájárulást nyújtottak a részvények tulajdonosai, valamint a releváns tőkeinstrumentumok és az egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek tulajdonosai olyan összegben, amely a 20. cikk (1)–(15) bekezdésében előírt értékeléssel összhangban legalább a kötelezettségek – ideértve a szanálás alá vont intézmény saját szavatolótőkéjét is – összértékének 8 %-át kiteszi, adott esetben az e rendelet 79. cikke és a 2014/59/EU irányelv 109. cikke alapján a betétbiztosítási rendszer által nyújtott hozzájárulással együtt;

b) az Alapból származó hozzájárulás a 20. cikk (1)–(15) bekezdésében előírt értékelés alapján nem haladja meg a szanálás alá vont intézmény (saját szavatolótőkéjét is tartalmazó) kötelezettségei összértékének 5 %-át.”;

c) a (13) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésében említett értékelés során meg kell állapítani azt az összeget, amellyel a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani a következők érdekében:

a) a szanálás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójának helyreállítása, vagy adott esetben az áthidaló intézmény mutatójának megállapítása, figyelembe véve a 76. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján az Alapból nyújtott tőke-hozzájárulást;

b) a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen, figyelembe véve a függő kötelezettségek fedezésének szükségességét, valamint lehetővé váljon a szanálás alatt álló intézmény számára, hogy legalább még egy évig továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytathassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedéllyel rendelkezik.”

25. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„**Együttműködési kötelezettség és információcsere**”;

b) a cikk a következő (2a), (2b) és (2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Testület, az ERKT, az EBH, az ESMA és az EIOPA szorosan együttműködnek, és egymás rendelkezésére bocsátják a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt.

(2b) Az EKB és a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) más tagjai szorosan együttműködnek a Testülettel, és a rendelkezésére bocsátják a feladatainak ellátásához szükséges valamennyi információt, beleértve az említett bankok által az alapszabályuknak megfelelően gyűjtött információkat is. Az érintett információcserére a 88. cikk (6) bekezdését kell alkalmazni.

(2c) A 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában említett kijelölt hatóságok szorosan együttműködnek a Testülettel***. A kijelölt hatóságok és a Testület egymás*** rendelkezésére bocsátják a ***saját feladataik*** ellátásához szükséges valamennyi információt.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Testület szoros együttműködésre törekszik a közvetlen állami pénzügyi támogatást finanszírozó mechanizmusokkal, többek között az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel (EFSF) és az Európai Stabilitási Mechanizmussal (ESM), különösen az alábbi helyzetekben:

a) a 27. cikk (9) bekezdésében említett rendkívüli esetekben, és amennyiben egy ilyen mechanizmus közvetlen vagy közvetett pénzügyi támogatást nyújtott vagy előreláthatóan ilyen támogatást fog nyújtani a részt vevő tagállamokban letelepedett szervezeteknek;

b) amennyiben a Testület a 74. cikk alapján az Alap tekintetében pénzügyi megállapodást kötött.”;

d) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Szükség esetén a Testület olyan egyetértési megállapodást köt az EKB-val és a Központi Bankok Európai Rendszerének más tagjaival, valamint a nemzeti szanálási hatóságokkal és az illetékes nemzeti hatóságokkal, amely általánosságban tartalmazza, hogy az e cikk (2), (2a), (2b) és (4) bekezdése, valamint a 74. cikk második bekezdése értelmében miként fognak együttműködni egymással az uniós jog értelmében rájuk háruló feladatok elvégzése során. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felülvizsgálják és a szakmai titoktartás követelményeinek megfelelően közzéteszik.”

26. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„30a. cikk

A központi automatizált mechanizmus birtokában levő információk

(1) Az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 32a. cikkével létrehozott központi automatizált mechanizmusokat működtető hatóságok a Testület kérésére tájékoztatják a Testületet azon ügyfelek számáról, amelyek esetében a 2. cikkben említett szervezet az egyetlen vagy a fő banki partner.

(2) A Testület csak eseti alapon, és csak akkor kérheti az (1) bekezdésben említett információkat, ha azok az e rendelet szerinti feladatai ellátásához szükségesek.

(3) Az első bekezdés alapján gyűjtött információkat a Testület – a nemzeti szanálási hatóságok e rendelet szerinti feladatainak ellátásával összefüggésben – megoszthatja a nemzeti szanálási hatóságokkal.

_____

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).”

27. A 31. cikk a ***következőképpen módosul***:

a) az (1) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az információmegosztással kapcsolatos együttműködést a 2014/59/EU irányelv 11. cikkének és 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően kell folytatni, e cím 5. fejezetének sérelme nélkül. Ennek keretében és a szanálási tervek értékelése céljából a Testület:

a) felkérheti a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy továbbítsanak a Testületnek minden információt, amelyhez hozzájutottak;

b) valamely részt vevő tagállam nemzeti szanálási hatóságának megkeresésére az említett hatóság rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely az említett hatóság e rendelet szerinti feladatainak ellátásához szükséges.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint – amennyiben teljesülnek az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok esetében a nemzeti szanálási hatóságok a 2014/59/EU irányelv 86. cikke szerinti eljárás előtt konzultálnak a Testülettel.”

28. A 32. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a csoporthoz egyaránt tartoznak részt vevő tagállamokban és részt nem vevő tagállamokban vagy harmadik országokban letelepedett szervezetek, úgy az e rendelet szerint előírt bármely tanácsi vagy bizottsági jóváhagyás sérelme nélkül, – a 2014/59/EU irányelv 7., 8., 12., 13., 16., 18., 45h., 55. és 88–92. cikkének megfelelően – a részt nem vevő tagállamokkal vagy harmadik országokkal való konzultáció vagy együttműködés során a Testület képviseli a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságait.”

29. A 34. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„A Testület – teljes mértékben hasznosítva az EKB rendelkezésére álló valamennyi információt, beleértve a KBER tagjai által az alapokmányukkal összhangban gyűjtött információkat, az illetékes nemzeti hatóságok, az ERKT, az EBH, az ESMA vagy az EIOPA rendelkezésére álló összes információt – a nemzeti szanálási hatóságokon keresztül vagy e hatóságok tájékoztatását követően közvetlenül kötelezheti a következő jogi vagy természetes személyeket, hogy azok a Testület által kért eljárással összhangban és a Testület által kért formában bocsássák rendelkezésére a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt:";

b) az (5) és (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Testület, az EKB, a KBER tagjai, az illetékes nemzeti hatóságok, az ERKT, az EBH, az ESMA, az EIOPA és a nemzeti szanálási hatóságok egyetértési megállapodásokat köthetnek, amelyekben meghatározzák az információcserére irányadó eljárást. A Testület, az EKB és a KBER más tagjai, az illetékes nemzeti hatóságok, az ERKT, az EBH, az ESMA, az EIOPA és a nemzeti szanálási hatóságok közötti információcsere nem minősül a szakmai titoktartási követelmények megsértésének.

(6) Az illetékes nemzeti hatóságok, az EKB, a KBER tagjai, az ERKT, az EBH, az ESMA, az EIOPA és a nemzeti szanálási hatóságok együttműködnek a Testülettel annak megállapítása érdekében, hogy a kérelem benyújtásának időpontjában rendelkezésre áll-e a kért információk némelyike vagy teljes köre. Ha az említett információk rendelkezésre állnak, az illetékes nemzeti hatóságok, az EKB és a KBER más tagjai, az ERKT, az EBH, az ESMA, az EIOPA vagy a nemzeti szanálási hatóságok a Testület rendelkezésére bocsátják az említett információkat."

30. A 43. cikk (1) bekezdése a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) az 56. cikkel összhangban kijelölt alelnök;"

30. A 45. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Átláthatóság és elszámoltathatóság";

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„***(3a) A Testület közzéteszi általában a szanálással, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében alkalmazandó szanálási gyakorlatokkal és módszerekkel kapcsolatos politikáit, iránymutatásait, általános utasításait, iránymutató feljegyzéseit és szolgálati munkadokumentumait, feltéve, hogy az ilyen közzététel nem jár bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával."***

31. Az 50. cikk (1) bekezdésének n) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„n) a személyzeti szabályzatnak és az alkalmazási feltételeknek megfelelően kinevez egy számvitelért felelős tisztviselőt és egy belső ellenőrt, akik feladataik ellátása során feladatkörükben függetlenül járnak el;"

31. az 50. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„***qa) biztosítja, hogy konzultáljanak a nemzeti szanálási hatóságokkal a szanálási politikákat, gyakorlatokat vagy szanálási módszereket meghatározó iránymutatásokról, általános utasításokról, politikákról vagy iránymutató feljegyzésekről, amelyek végrehajtásához az említett nemzeti szanálási hatóságok hozzá fognak járulni."***

32. Az 53. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A Testület ügyvezetői testülete az elnökből, az alelnökből és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett négy tagból áll.";

b) az (5) bekezdésben a „43. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában" szövegrész helyébe a „43. cikk (1) bekezdésének a), aa) és b) pontjában" szöveg lép.

33. Az 55. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az egyetlen szervezetről vagy csak egy részt vevő tagállamban letelepedett csoportról folytatott tárgyalások esetében, amennyiben az 53. cikk (1) és (3) bekezdésében említett valamennyi testületi tagnak nem sikerül konszenzusra épülő közös megállapodásra jutnia az elnök által megszabott határidőn belül, az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok egyszerű többséggel fogadnak el határozatot.

(2) Határokon átnyúló tevékenységű csoportról folytatott tárgyalások esetében, amennyiben az 53. cikk (1) és (4) bekezdésében említett valamennyi testületi tagnak nem sikerül konszenzusra épülő közös megállapodásra jutnia az elnök által megszabott határidőn belül, az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok egyszerű többséggel fogadnak el határozatot.”

34. Az 56. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a Testület előzetes költségvetés-tervezetének és költségvetés-tervezetének a 61. cikkel összhangban történő elkészítése, valamint a Testület költségvetésének a 63. cikkel összhangban történő végrehajtása;”

b) az (5) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok megbízatása öt évre szól. ▌

Az a személy, aki ▌ hivatali időt töltött be elnökként, alelnökként vagy a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagként, nem nevezhető ki a másik két tisztség egyikébe sem.”;

c) a (6) bekezdés ***helyébe*** a következő ***szöveg lép***:

▌

„(6) A Testület plenáris testületének meghallgatását követően a Bizottság az Európai Parlament elé terjeszti az elnöki és alelnöki tisztségre, valamint a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagságra jelölt személyek nemi szempontból kiegyensúlyozott szűkített listáját, és tájékoztatja a Tanácsot a szűkített listáról. Az Európai Parlament meghallgathatja a szűkített listán szereplő jelölteket. Az Európai Parlamentben elért eredményeknek megfelelően a Bizottság jóváhagyás céljából javaslatot terjeszt az Európai Parlament elé az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok kinevezésére vonatkozóan. A jóváhagyást követően a Tanács végrehajtási határozatban nevezi ki az elnököt, az alelnököt és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagokat. A Tanács minősített többséggel határoz.”;

▌

e) a (7) bekezdés utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett testületi tagok utódaik kinevezéséig és az e cikk (6) bekezdésében említett tanácsi határozattal összhangban történő hivatalba lépésükig hivatalban maradnak.”

ea) a (8) bekezdést el kell hagyni.

35. A 61. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„61. cikk

A költségvetés megállapítása

(1) Az elnök minden év március 31-éig elkészíti a Testület előzetes költségvetés-tervezetét, amely tartalmazza a Testület következő évre vonatkozó bevételeinek és kiadásainak becslését, valamint a létszámtervet, és az előzetes költségvetés-tervezetet elküldi a Testület plenáris testülete számára.

A Testület plenáris testülete szükség esetén kiigazítja a Testület előzetes költségvetés-tervezetét és a létszámterv tervezetét.

(2) A Testület plenáris testülete által elfogadott előzetes költségvetés-tervezet alapján az elnök elkészíti és elfogadásra a Testület plenáris testülete elé terjeszti a Testület költségvetés-tervezetét.

A Testület plenáris testülete szükség esetén minden év november 30-ig kiigazítja az elnök által előterjesztett költségvetés-tervezetet, és elfogadja a Testület végleges költségvetését a létszámtervvel együtt.”

35. A 62. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A belsőkontroll-standardok elfogadásáért és a belső ellenőr feladatainak ellátására alkalmas belső ellenőrzési rendszerek és eljárások bevezetéséért a Testület plenáris ülése felelős.”

36. A 69. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege az említett bekezdésben meghatározott célszint alá csökken, a célszint eléréséig a 70. cikk szerint kiszámított rendes hozzájárulásokat kell beszedni. A Testület ezért a 70. cikk szerinti szokásos hozzájárulások beszedését ***legfeljebb három*** évvel elhalaszthatja annak biztosítása érdekében, hogy a beszedendő összeg arányos legyen a beszedési eljárás költségeivel, feltéve, hogy ez a halasztás nem befolyásolja lényegesen a Testületnek az Alap 3. szakasz szerinti felhasználására vonatkozó képességét. Miután első alkalommal elérték a célszintet, ahol a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket megfelelően lecsökkentették a célszint kevesebb mint kétharmadára, az említett hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint ***négy*** éven belüli elérését.”

37. A 70. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 69. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azokat a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljeskörűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és a Testület általi kizárólagos felhasználásra, a 76. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokra vannak kijelölve. Ezeknek a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak az aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszedett hozzájárulások teljes összegének ***30 %-át***. E korláton belül a Testület évente meghatározza a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak az e cikkel összhangban beszedendő hozzájárulások teljes összegéhez viszonyított arányát.”;

b) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Testület akkor hívja le az e cikk (3) bekezdése alapján tett visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat, ha a 76. cikk értelmében szükség van az Alap igénybevételére.

Amennyiben egy szervezet már nem tartozik a 2. cikk hatálya alá, és már nem áll fenn az e cikk (1) bekezdése szerinti hozzájárulás-fizetési kötelezettsége, a Testület lehívja a (3) bekezdés alapján tett, és még esedékes visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat. Ha a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódó hozzájárulást az első felszólításkor szabályszerűen kifizetik, a Testület törli a kötelezettségvállalást és visszafizeti a biztosítékot. Ha a hozzájárulást az első felszólításkor nem fizetik ki szabályszerűen, a szanálási hatóság lefoglalja a biztosítékot, és törli a kötelezettségvállalást.”

38. A 71. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A rendkívüli utólagos hozzájárulások évenkénti teljes összege nem haladhatja meg a célszint 12,5 %-ának háromszorosát.”

39. A 74. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A Testület tájékoztatja a Bizottságot és az EKB-t, amint úgy ítéli meg, hogy e cikkel összhangban szükség lehet az Alap tekintetében megkötött pénzügyi megállapodások aktiválására, és a Bizottság és az EKB rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely az ilyen pénzügyi megállapodásokkal kapcsolatos feladataik ellátásához szükséges.”

40. A 76. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben a Testület megállapítja, hogy az Alap (1) bekezdésben említett célokra történő igénybevétele valószínűleg azt eredményezi, hogy a 2. cikkben említett valamely szervezet veszteségeinek egy része az Alapra hárul, akkor a 27. cikkben említett, az Alap igénybevétele tekintetében irányadó elvek alkalmazandók.”;

b) a cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben a 22. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközök igénybevételével a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek csak egy részét ruházzák át, a Testületnek a fennmaradó szervezettel szemben követelése keletkezik minden olyan ráfordítás és veszteség tekintetében, amelyek oka a Testület által a szanáláshoz az e cikk (1) és (2) bekezdése alapján nyújtott olyan hozzájárulás, amely azokhoz a veszteségekhez kapcsolódik, amelyeket egyébként a hitelezők viseltek volna.

(6) A 2014/59/EU irányelv 108. cikkének (9) bekezdése értelmében a Testület e cikk (5) bekezdésében és a 22. cikk (6) bekezdésében említett követeléseinek a kielégítési sorrendben minden részt vevő tagállam rendes fizetésképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabálya szerint a nemzeti szanálásfinanszírozási rendszerek követeléseivel azonos helyet kell elfoglalniuk.”

41. A 79. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben a Testület valamely hitelintézet tekintetében szanálási intézkedést hoz, és ha ez az intézkedés biztosítja, hogy a ***biztosított betétek tulajdonosai, valamint biztosítható betéteket birtokoló természetes személyek és mikro-, kis- és középvállalkozások a*** veszteségviselés alóli mentesítésük érdekében továbbra is hozzáférjenek betéteikhez – az a betétbiztosítási rendszer, amelyhez az adott hitelintézet tartozik, a 2014/59/EU irányelv 109. cikkében meghatározott célokból és feltételek szerint hozzájárulást teljesít.

(2) A Testület ***a betétbiztosítási rendszerrel szoros együttműködésben*** – azt követően, hogy konzultációt folytatott a betétbiztosítási rendszerrel és szükség esetén a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontja szerinti kijelölt hatósággal arról a becsült költségről, amely a betétesek kártalanításával összefüggésben a 2014/49/EU irányelv 11e. cikke szerint, valamint az e rendelet 20. cikkében említett feltételeknek megfelelően felmerül – az (1) bekezdéssel összhangban meghatározza a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összegét.

(3) A Testület az első albekezdésben említett döntéséről értesíti a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontja szerinti kijelölt hatóságot és azt a betétbiztosítási rendszert, amelyhez az intézmény tartozik. A betétbiztosítási rendszernek haladéktalanul végre kell hajtania az említett határozatot.”;

b) az (5) bekezdésben a második és a harmadik albekezdést el kell hagyni.

41. a szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„79a. cikk

A szanálási likviditásról szóló jelentés

A Bizottság 2024. december 31-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére a szanálási likviditás kérdéséről.

A jelentés megvizsgálja, hogy a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítését követő átmeneti likviditási hiányt többek között a szanálási eszköztárból hiányzó eszköz okozta-e, és megvizsgálja az átmeneti likviditási hiányok kezelésének leghatékonyabb módjait, figyelembe véve a más joghatóságokban alkalmazott gyakorlatokat. A jelentés konkrét szakpolitikai alternatívákat mutat be.

79b. cikk

A Bizottság 2026. december 31-ig a bankunióval kapcsolatos megbeszélések újraindításával összefüggésben jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére a válságkezelési keret reformjából eredő, a szanálás alá vonható csoportokon belüli belső veszteségátruházási mechanizmus hatékonyságáról és alkalmazási köréről.

A jelentés számba veszi különösen a szanálás hatályát, a belső MREL-céloknak való megfelelés szintjét, az iparág által finanszírozott biztonsági hálókhoz, különösen az Alaphoz való hozzáférés feltételeit.”

42. A 85. cikk (3) bekezdésében az „említett” szövegrész helyébe az „alapján elfogadott” szöveg lép.

43. A 88. cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ez a cikk nem akadályozza meg a Testületet abban, hogy közzétegye elemzéseit vagy értékeléseit, ideértve azt az esetet is, amikor azok a 2. cikkben említett szervezetek vagy az e cikk (6) bekezdésében említett egyéb hatóságok által szolgáltatott információkon alapulnak, ha a Testület úgy ítéli meg, hogy a közzététel pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból nem veszélyezteti a közérdek védelmét, és hogy olyan közérdek fűződik a közzétételhez, amely elsőbbséget élvez az e cikk (5) bekezdésében említett bármely egyéb érdekkel szemben. Az ilyen közzétételt úgy kell tekinteni, hogy azt a Testület az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során, e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában tette meg.”

43. A 94. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„aa) a meglévő keret és az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása közötti kölcsönhatás.”

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet … [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító rendelet hatálybalépésének dátumát követő ***12*** hónap]-tól/-től kell alkalmazni.

Az 1. cikk 1. pontjának a) alpontja, 2. és 3. pontja, 4. pontjának a) alpontja, 5. pontjának a) és b) alpontja, valamint c) alpontjának i. és ii. alpontja, 6. pontjának a) alpontja, 7. pontja, 13. pontja a) alpontjának i. alpontja és b) alpontja, 14. pontjának a), b) és d) alpontja, 19. pontjának d) és e) alpontja, 21. pontja, 23. pontja a) alpontja i. alpontjának első francia bekezdése, b) és d) alpontja, 25–35. pontja, valamint 39., 42. és 43. pontja azonban … [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító rendelet hatálybalépésének dátumát követő 1 hónap]-tól/-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt …

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*